

CUPRINS

150 de ani de industrie românească de petrol

- 2 Simpozionul jubiliar: **PETROLUL – MODERNITATEA TRECUTULUI ȘI GARANȚIA VIITORULUI**
- 12 Simpozionul jubiliar în imagini
- 34 **PREMII JUBILIARE acordate:**
- 34 Diploma de Onoare și Medalia Jubiliară *Exelență în Performanță*
- 40 Diploma de Exelență și Trofeul Jubiliar *150 ani de industrie românească de petrol*
- 41 Imagini de la decernarea premiilor
- 47 **IMPRESII LA FINALUL SIMPOZIONULUI**
- 52 **PETROLUL SUB CUPOLA ACADEMIEI ROMÂNE** – trei discursuri de recepție – *Dr. Alexandru V. DIȚĂ*

info

- 63 *Evoluția cotațiilor în 2004-2007 la principalele produse petroliere.*
- 64 *Cursul leului și rata dobânzii în 2004-2007*
Prețurile produselor petroliere la distribuție
Prețurile principalelor produse alimentare în București

NOTA REDACȚIEI:
Responsabilitatea materialelor publicate aparține în exclusivitate autorilor.

MONITORUL DE PETROL ȘI GAZE

Revista editată de Asociația
"Societatea Inginerilor de Petrol și Gaze"

Redacția
CP 200 OP 22 București
tel. (021)40.60.599
0741.08.64.00
fax (021)319.25.72
e-mail: violeta.dumitriu@petrom.com

Director fondator
Gheorghe Buliga

Director executiv
Violeta Dumitriu

Tehnoredactare:
Alexandru Floarea
www.est-cardinal.ro

Tipar:
S.C. COPERTEX S.R.L.

ISSN 1583 - 0322

Simpozionul Jubiliar

Petrolul – modernitatea trecutului și garanția viitorului

În zilele de 6-7 decembrie 2007 s-a desfășurat la București în sălile *Titulescu, Madgearu și Brâncuși* din cadrul Complexului ROMEXPO simpozionul **PETROLUL – MODERNITATEA TRECUTULUI ȘI GARANȚIA VIITORULUI**.

Manifestarea a fost organizată de Asociația „Societatea Inginerilor de Petrol și Gaze” (S.I.P.G.), *Universitatea Petrol Gaze Ploiești*, *Federația Sindicatelor Libere* (F.S.L.I. – Petrom), *Fundația Universitară a Mării Negre* (F.U.M.N.) și *Expert Petroleum România* reunind peste 700 specialiști, personalități din toate activitățile petroliere. Această acțiune de amploare a fost dedicată omagierii întregi bresle a petroliștilor români care în acest secol și jumătate (1857-2007), prin contribuția intelectuală de excepție, vocație, muncă susținută și conștiință a reușit performanța de a înscrie industria petrolieră românească în topul de profil al planetei.

Au participat petroliști din trei generații, veniți din toată țara și din străinătate, creatori și aparținători ai ramurii de elită, ce constituie împreună o lume aparte, cu specialiști aparte, cu relații de muncă speciale, cu un mod deosebit de a privi natura și lumea înconjurătoare, cu reguli de conviețuire doar de ei înțelese și asumate: *Lumea fascinantă a petroliștilor*.

Asistența a fost onorată prin participarea reprezentanților ambasadelor Germaniei, Poloniei, Slovaciei, Irakului, Lituaniei, Azerbaidjanului, a altor membri ai misiunilor diplomatice acreditate în România, precum și a reprezentanților mai multor firme străine activ-prezente pe piața petro-gazieră din România.

Simpozionul s-a bucurat de prezența domnilor **Dorin MARIAN**, șeful Cancelariei Primului Ministru al Guvernului României; **Cornel CONDREA**, Director General Adjunct al Direcției Generale de Politică Energetică din Ministerul Economiei și Finanțelor; **Mircea MALIȚA**, membru al Academiei României; **Gheorghe UDUBAȘA**, membru corespondent al Academiei României.

*

În deschiderea lucrărilor, moderate de domnul **Prof. dr. Nicolae N. ANTONESCU**, după ce reprezentanții organizatorilor – domnii **Dr. ing. Gheorghe BULIGA**, **Ing. Liviu LUCA**, **Prof. dr. ing. Vlad ULMANU**, **Acad. Mircea MALIȚA** și **Ing. David MARTINON** – au adresat mesajul de „*BUN GASIT !*” și au arătat în linii mari scopul și programul simpozionului, domnul **Dorin MARIAN**, în numele premierului României, a rostit un cuvânt de salut adresat participanților și a adus mulțumiri petroliștilor români care, grație inteligenței, stăruinței și devotamentului față de profesie, de-a lungul a opt generații au pus bazele și au dezvoltat industria de petrol din România. Domnul Dorin MARIAN a dat asigurări petroliștilor că Guvernul României va sprijini în continuare eforturile de modernizare a industriei românești de petrol.

La rândul său domnul **Cornel CONDREA** a transmis celor prezenți salutul Ministrului Economiei și Finanțelor, a invocat importanța evenimentului în cunoscutele circumstanțe politico-economice actuale și a urat succes lucrărilor simpozionului.

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

Domnul **Nicolae Napoleon ANTONESCU** a mulțumit încă odată reprezentanților guvernamentali și organizatorilor care au ținut să omagieze petroliștii români și au făcut posibilă întâlnirea de la acest simpozion.

Din partea organizatorilor domnul **Gheorghe BULIGA**, președintele fondator al S.I.P.G. a subliniat faptul că acest simpozion încheie seria manifestărilor jubiliare consacrate aniversării a 150 de ani de industrie românească de petrol și are drept scop de a omagia și aduce recunoașterea generației actuale a petroliștilor specialiști pentru contribuția avută la construirea și dezvoltarea industriei românești de petrol în toate componentele sale și de a desprinde pentru viitor principalele valențe ale profesiei de petrolist.

Domnul **Liviu LUCA**, președintele F.S.L.I. – Petrom a omagiat milioanele de oameni care de-a lungul a 150 de ani au slujit în această industrie cu pricepere, hărnicie și devotament. În condițiile existente în prezent petroliștilor români le rămâne șansa reafirmării talentului și calităților profesionale în menținerea tradiției.

Rectorul Universității de Petrol-Gaze din Ploiești, domnul Prof. univ. dr. ing. **Vlad ULMANU** a evidențiat faptul că în contextul dezvoltării economice de după Al Doilea Război Mondial, al creșterii fără precedent a importanței petrolului în economia mondială, în România – ca țară cu cea mai importantă industrie petrolieră din Europa și cu un învățământ politehnic de înaltă specializare – au fost înființate noi institute de învățământ superior. Printre acestea un loc aparte îl constituie Institutul de Petrol Gaze și Geologie din București, apărut în anul 1949, dar care și-a schimbat titulatura, compoziția (numărul și denumirea facultăților) și locația de mai multe ori. După 1970 institutul s-a mutat treptat de la București la Ploiești și din 1994 a devenit Universitatea de Petrol-Gaze Ploiești. De-a lungul celor peste 50 de ani de existență Universitatea (institutul) a pregătit peste 12.000 de ingineri, în principal români, dar și peste 2.000 străini, specializați în domeniul petrolier, respectiv foraj-extracție, tehnologia procesării chimice și petrochimice a țițeiului și gazelor, utilaj petrolier de schele și rafinării, ingineri geologi și geofizicieni, ingineri economiști, iar în prezent, prin Facultatea de Litere și Științe cu secții de economie, drept etc., pregătește specialiști în domeniile comercializării produselor petroliere, dar și al serviciilor specifice acestor industrii.

Academicianul **Mircea MALIȚA**, întemeietorul *Fundației Universitare a Mării Negre*, vorbind despre importanța mondială a petrolului a prezentat cele trei valențe ale petrolului, comparându-le cu cele trei ursitoare care, la nașterea industriei de petrol, una ar fi fost de părere că petrolul nu trebuie să se nască, ci să rămână acolo în adâncuri pentru totdeauna ca prevestitor de rele, el va aduce războaie și crime generate de foamea de petrol, de putere; a doua, într-un zâmbet luminos a îndemnat la folosirea noului abia născut întrucât el înseamnă energie, un spor de putere pentru omenire; ce-a de-a treia, menținând nota optimistă a precedentei a făcut predicții despre petroliști, a căror profesie și competență în dezvoltarea unor industrii vor crea nuclee de seriozitate și dedicație pentru nevoile lumii. Domnul Acad. **Mircea MALIȚA** a dezvoltat viziunea celei de a treia ursitoare, elogiind PETROLISTUL în simpozionul care aduce un prinos de laudă acestuia, realizărilor sale de excepție, numind mari înaintași ca Petru Poni, Ludovic Mrazec, Gheorghe Murgoci, Lazăr Edeleanu etc. „În fruntea piramidei stau savanții, dar la baza ei stau mâini inteligente”, a afirmat academicianul, încurajând petrolistul român amenințat de secătuirea rezervelor existente de hidrocarburi, exploatabile comercial, îndemnând la unele inițiative de colaborări internaționale de consultanță. „N-ai petrol, poate ai petroliști”, a căror excelență a fost afirmată și este afirmată în lume într-un domeniu atât de vital, a îndemnat Domnia Sa.

Domnul **David MARTINON**, reprezentantul *Expert-Petroleum România* a adus salutul său petroliștilor români pe care-i stimează și-i admiră pentru tenacitatea și profesionalismul lor și a exprimat decizia companiei *Expert-Petroleum România* de a continua și dezvolta activitățile petroliere

150 de ani de industrie românească de petrol

pe perimetrele concesionate în România și de a colabora cu instituțiile și asociațiile profesionale din domeniu (de acum doi ani, *Expert-Petroleum* este membru colectiv asociat al S.I.P.G.).

După o binemeritată pauză de prânz lucrările simpozionului au fost reluate. Moderatorul secțiunii a fost domnul Dr. ing. **Gheorghe BULIGA**, iar tematica zilei, cu un asumat caracter istoric și evocator, s-a intitulat *OPT GENERAȚII DE FĂURITORI AI INDUSTRIEI DE PETROL DIN ROMÂNIA*.

Intrându-se în tematica simpozionului, moderatorul a dat cuvântul domnului Profesor **Ion ȘTEFĂNESCU**, fost director al *Muzeului Național al Petrolului* timp de 20 ani, autor a numeroase cercetări legate de activitatea petrolieră și petroliferă în diferite zone ale țării, autor al unor valoroase monografii dedicate istoriei petrolului românesc, cel care a înscris *Muzeul Național al Petrolului* în rândul celor mai importante muzee din lume cu această tematică. Domnul **Ion ȘTEFĂNESCU** a subliniat eforturile făcute pentru recuperarea, condiționarea și conservarea unor utilaje, echipamente și scule provenind din diferite șantiere petrolifere din România, acțiune continuată cu succes de actualul director al muzeului, doamna Ing. Gabriela TĂNĂSESCU. *Hecna* conservată la muzeul din Ploiești este unicat în lume. Documentele, fotografiile, cărțile și obiectele intrate în patrimoniul muzeului ilustrează cât se poate de clar etapele pe care le-a parcurs industria românească de petrol și evidențiază marile personalități care au însuflețit-o, începând cu Grigore Cobălcescu și Grigore Ștefănescu, continuând cu Ludovic Mrazec, Ion Popescu-Voitești, Valeriu Patriciu, Constantin Motaș, Alexandru Codarcea, Ion Petruți, Lazăr Edeleanu, Nicolae Debie, Virgiliu Tacit, Constantin Alimănieșteanu etc.

Domnul **Amiral Emil (Cico) DUMITRESCU** – profesor doctor inginer – a punctat câteva dintre realizările *Grupei de Operațiuni Speciale pentru Petrol*, pe care a înființat-o și condus-o în perioada anilor 1984-1990. În expunerea sa a arătat că România e experimentat procedee de stimulare a sondelor cu ajutorul încărcăturilor cu explozibili speciali, introduse în forarea stratelor productive, iar efectele au fost, în multe cazuri, spectaculoase, la unele sonde înregistrându-se creșteri de debite de până la zece ori.

Domnul **Gheorghe UDUBAȘA** – membru corespondent al Academiei Române, fost director general al *Institutului Geologic al României (I.G.R.)* – a subliniat contribuția deosebită a I.G.R. la descoperirea și valorificarea petrolului, în special în prima jumătate a secolului XX. *Institutului Geologic al României* s-a afirmat ca principalul for științific, atât în ce privește descoperirea de noi și noi zăcăminte, precum și în elaborarea și aprobarea *Legii Minelor* din anul 1924, instrumentul de bază pentru cercetarea geologică, explorarea și exploatarea potențialului petrolifer al României. Domnia Sa a adus un călduros omagiu marilor personalități ale geologiei românești Ludovic Mrazec și Gheorghe Macovei, care au îndeplinit și funcția de director al I.G.R.

Doctor geolog **Traian MOCUȚA**, cercetător principal gradul I, fostul director general al *Institutului de Cercetări pentru Petrol și Gaze Câmpina*, a arătat implicarea științifică și tehnologică a I.C.P.T. Câmpina, adevărat stat major al industriei românești de petrol, care a fundamentat cercetarea geologică pentru descoperirea de noi și noi zăcăminte, elaborând metodele și tehnologiile de explorare pentru fiecare zăcămintă în parte. De la cercetarea fundamentală a scoarței terestre, a complicatelor procese fizico-chimice care au loc în zăcăminte, a fenomenelor de comportare a amestecurilor de hidrocarburi în variatele condiții de presiune, temperatură și de interacție chimică între fluidele din zăcămintă și din gaura de sondă cu matricea solidă, la cercetarea și proiectarea de soluții tehnice cu aplicare imediată, aria preocupărilor I.C.P.T. Câmpina s-a extins la elaborarea de programe IT, la trainingul permanent al tuturor specialiștilor din industria extractivă de petrol a României și la simularea unor formule de organizare a activităților petroliere, mai adaptate contextului economic și socio-politic actual. Colective de cercetare de la Câmpina au propus, au fundamentat și au participat la proiectarea și experimentarea tuturor echipamentelor și instalațiilor folosite în industria extractivă de țiței și gaze din România. Totodată, prin colaborările pe care le-a inițiat cu institutele de profil din străinătate,

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

I.C.P.T. Câmpina și-a obținut recunoașterea și binemeritul prestigiu internațional. Vorbitorul consideră că importanța experienței dobândite în cei peste 50 de ani de activitate de cercetare și imensul volum de date, cunoștințe și informații, calitatea și calificarea deosebite ale cercetătorilor – în ultimă instanță o valoare națională la fel de importantă ca și petrolul însuși – nu este percepută și apreciată de către noii operatori ai zăcămintelor de petrol, și poate nu numai de ei.

Domnul Inginer **Viorel PORDEA** – Șef Serviciu examinare preliminară în cadrul *Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci*, membru fondator al SIPG, a abordat intervalul de 150 de ani de performanță petrolieră românească din perspectiva invențiilor și inovațiilor realizate în domeniu, evidențiind felul în care proprietatea intelectuală și industrială s-a răsfrânt asupra performanțelor din industria națională de petrol și a impus notorietăți românești în lumea internațională a specialiștilor de marcă. Toate aceste contribuții au fost inventariate și aduse „la zi” de vorbitor în binevenita și atotcuprinzătoarea sa comunicare pe care și-a intitulat-o cu modestie: *Brevetul de invenție – obiect al proprietății industriale, criteriu important în aprecierea activității creatoare a specialiștilor în domeniul petrolier*.

Domnul Profesor universitar dr. **Nicolae Napoleon ANTONESCU**, rector onorific al Universității Petrol-Gaze din Ploiești, în expunerea sa a menționat că în România a luat naștere prima școală de maiștri de petrol la Câmpina în anul 1904. Învățământul ingineresc de petrol s-a dezvoltat începând din anul 1920 în cadrul Politehnicilor din București și Timișoara, iar în anul 1948 a luat ființă în București Institutul de Petrol Gaze și Geologie, actuala Universitate Petrol-Gaze Ploiești, care a pregătit peste 12.000 de ingineri în principalele specialități necesare în *up-stream*-ul și în *middle-stream*-ul industriei românești. Ei sunt cei care au conceput și au modernizat industria românească de petrol și gaze în ultimii 60 ani.

Domnul Inginer **Ioan FILIPAȘ**, vicepreședinte S.I.P.G., președintele filialei S.I.P.G. Câmpina a arătat că petrolul era cunoscut și folosit ocazional încă din timpuri biblice, dar abia după 1857 întrebunțările lui au căpătat o valoare economică industrială, odată cu extragerea și rafinarea în Principatele Române a 257 tone de petrol, utilizate pentru prima dată în lume la iluminatul public – iluminarea orașului București. În continuare a vorbit pe larg despre importanța primei școli de maiștri sondori de la Câmpina înființată în anul 1904. Seriozitatea, nivelul înalt al cunoștințelor predate în această școală au condus la formarea unui mare număr de specialiști în domeniul forării sondelor, al extracției țiteiului și al rafinării, care au asimilat rapid tehnologii și cunoștințele necesare folosirii echipamentelor de fabricație internațională, pentru ca ulterior, după studiul și folosirea acestora să conceapă tipuri noi de echipamente, scule și dispozitive. Maiștri sondori, *chirovnicii*, au jucat un rol esențial în conducerea și supravegherea tehnică a activităților petroliere din schele.

La fel cum este și nivelul forajului marin românesc actual, invocat cu înalt profesionalism de unul din părinții săi de necontestată valoare: domnul Inginer **Septimiu SEICEANU**. Domnia Sa a ținut să marcheze momentul de referință al începerii forajului pe platoul continental al Mării Negre, când proiectele și soluțiile sale originale elaborate și adoptate la acel timp au constituit o viguroasă bază de acțiune teoretică și practică în măsură să asigure garanția reușitei într-un domeniu până atunci inedit și aproape de nevisat pentru petroliștii români. Domnul Septimiu SEICEANU – una dintre cele mai proeminente personalități ale forajului românesc din toate timpurile, fost director al PETROMAR Constanța – prin rememorarea momentului istoric inițial, punând în evidență în cel mai înalt grad valențele de tehnicitate ale petroliștilor români s-a referit pe larg la epopeea construirii primei platforme românești de foraj marin, „platforma Gloria”, la transportul pe locație și la prima descoperire de țitei în *off-shore*-ul românesc al Mării Negre, pe structura „Lebăda”. „*Problema cercetării prospective pentru petrol în platoul continental al Mării Negre s-a pus în anii 1967-1969, când a fost aprobat un Program Prioritar de prospectare geofizică (seismică) și un Program Prioritar de explorare prin foraj. În realizarea acestor programe au fost implicate: Ministerul Petrolului, Comitetul Geologic, Ministerul Construcțiilor de Mașini, Ministerul Transporturilor,*

150 de ani de industrie românească de petrol

Ministerul Comerțului Exterior, I.C.P.P.G. Câmpina, Institutul Geologic, I.C.E.P.R.O.N.A.V. – Galați, I.P.T.A.N.A. București, ICPE – București, I.F.L.G.S. – București, Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie (în care un rol important l-a avut inginerul petrolist Ionel Adamache). Realizarea pentru prima dată în România a unei platforme de foraj marin, care urma să fie echipată cu o instalație de foraj fabricată la Intreprinderea 1 Mai Ploiești a necesitat și achiziția unei licențe care a fost contractată, în cele din urmă, cu compania americană „Offshore Co”. Această companie a oferit o parte din finanțarea proiectului, livrarea sistemului hidraulic de ridicare a platformei (brevet propriu), proiectul tehnic, supravegherea tehnică pe parcursul executării platformei, instruirea personalului român (ingineri, maiștrii, sonori șefi, mecanici, electricieni). Construcția platformei de foraj în Șantierul Naval Galați s-a desfășurat sub supravegherea tehnică a Registrului Naval American (American Bureau of Shipping). În același timp au început lucrările de amenajare a danei 34, în Portul Constanța și a bazei de elicoptere de la Tuzla. În mai 1976 lucrările de construcție a platformei au fost încheiate și platforma GLORIA a plecat pe Dunăre spre Constanța. După ce bara de la Sulina a fost trecută cu multe emoții datorită vântului și curentului transversal la confluența fluviului cu marea, platforma a ajuns în Portul Constanța pe 26 mai 1976. În dana 34 au fost sudate restul tronsoanelor de la picioarele platformei și s-au făcut ultimele verificări și probe tehnologice. Platforma a fost transportată mai departe, pe prima locație; sonda 1 Ovidiu Est, unde adâncimea apelor era de 84 m (platforma era proiectată pentru adâncimea maximă a apelor de 90 m și pentru valuri cu înălțimea maximă de 12 m). Încă în primul an platforma a suportat cu succes furtuni cu valuri de 10-11 m și vânturi cu viteze de 40-45 m/sec. Sonda a atins adâncimea de 5.006 m, a colectat un bogat material de informații geologice, dar din punct de vedere economic a fost o sondă sterilă. O a doua sondă a fost forată pe structura Midia, până la adâncimea de 4.000 m, unde a întâmpinat dificultăți de foraj majore (pierderi masive de circulație). Din punct de vedere economic și acest al doilea foraj s-a dovedit steril. Astfel s-a ajuns la cea de a treia locație, pe structura Lebăda (locația 8 Lebăda), într-o zonă cu adâncimea apelor mării de 50 m, situată în dreptul lacului Razelm, la cca 80 km N-E de Constanța. În toamna 1979 începe o eră nouă în istoria petrolului românesc, căci la adâncimea de 2.500 m, în formațiunile calcaroase din Cretacicul superior, au apărut primele semne de hidrocarburi, care la testele imediat făcute s-a confirmat prezența țiteiului în cantități importante. Așa a început exploatarea petrolului din Marea Neagră ...”

Despre specialiștii români, care prin strădania lor au conceput și inventat, într-un cuvânt, au proiectat utilajul petrolier românesc, asigurând concepție proprie, fără import de licență, pentru echipamentele petroliere, a amintit în cuvântul său domnul **Dan Alcibiade MIHĂILESCU** – Director general al I.P.C.U.P. Ploiești în perioada 1966-1985. Acești specialiști au făcut renumele I.P.C.U.P., marcă înregistrată și recunoscută pe plan mondial timp de peste 50 de ani, având o importantă contribuție la dezvoltarea industriei extractive de petrol și gaze naturale.

Domnul ing. **Victor DRAGOMIRESCU**, a cărui vastă experiență în domeniul proiectării instalațiilor petroliere din rafinare îl face să fie sincronizat la informațiile de top din lumea științifică internațională a petrolului, a prezentat participanților soluții originale pentru rafinarea și prelucrarea țiteiului aplicate în țară și peste hotare.

*Din istoria transportului petrolului în România este titlul comunicării susținute de domnul inginer **Constantin ZIDARU**, fost director general SC CONPET SA Ploiești. O trecere în revistă succintă și clară a modalităților adoptate de petroliștii români pentru transportarea „aurului negru”: de la arhaicele butoaie purtate de căruțe, la vagoanele cisternă și la sistemele de conducte tot mai sofisticate și rețelizate din zilele noastre, când se poate aprecia că sistemul românesc de transport al petrolului este la nivelul standardelor internaționale și este compatibil cu orice sistem de transport european.*

Intervenția domnului Dr. ing. **Nelu IONESCU**, fost director al „ROMPETROL” între anii 1984-1992, ambasador în India în perioada 1992-1996, s-a referit la activitatea desfășurată de petroliștii români peste hotare: în Algeria, Irak, Iordania, India, Ecuador, Grecia, Siria și Libia, în

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

special foraj și punere în producție a sondelor, asistență tehnică, construcții petroliere etc. Insistând asupra profesionalismului și priceperii dovedite de petroliștii români a menționat dintre personalitățile care s-au afirmat peste hotare pe domnii: Policarp Tomescu, Virgil Bratu, Vitalian Danciu, Ion Blebea, Constantin Căpraru, Doru Bădulescu, Valeriu Varodin, Constantin Burcea, Oprea Dicea, Vasile Chișcan, M. Barbu, Florea Ștefănescu, Titu Mihăiescu, Ioan Mihalache, Eugen Stanciu, Petre Brașov, Vasile Juncu, Dan Vasilescu, Horia Ionescu ș.a.

„Sunt conștient de riscul pe care mi-l asum făcând această selecție, dar am considerat că merită încercarea de a scoate din anonimatul în care ne-a îngropat pe toți modul socialist de recunoaștere a performanțelor individuale, măcar pe câțiva dintre cei care și-au adus o contribuție deosebită la realizările Rompetrol.”

Specialist de marcă în IT din domeniul petrolului, vicepreședinte al S.I.P.G., domnul Ing. **Dan Șerban LEUCUȚIA** a evidențiat importanța și avantajele aduse de implementarea în extracția de petrol și gaze a unor programe asistate de calculator, enumerând domenii și soluții concrete unde acest fapt a fost probat cu succes.

Invitată din Canada, ca reprezentant al diasporei românești, a vorbit doamna Inginer **Elisabeta BOCIU**, autoarea cărților *Petrolul, așa cum a fost*, o istorie a industriilor petroliere de la începuturi până la Revoluția din 1989, și a romanului *Pe marginea Dunării* (volum care, având în vedere apariția acestuia în anul jubiliar, a fost oferit de organizatori gratuit participanților care l-au solicitat). A făcut o succintă trecere în revistă a drumului parcurs de industria românească de petrol de la pionieratul începutului cu metode de extracție artizanale până la anii dezvoltării forțate a extracției țițeiului și gazelor, moment a cărui consecință a dus, cum era firesc, la declinul volumului de țiței și gaze extrase și, corespunzător, la restrângerea acestor industrii. Goana cu orice preț după extracția de cantități tot mai mari de petrol și gaze, folosirea unor echipamente inadecvate sau personal insuficient instruit, pornind de la ideea unor false economii, au marcat drumul extracției cu accidente tehnice de proporție. A ținut să remarce de asemeni profesionalismul petroliștilor români și peste ocean, citând nume de referință ca al ing. Ion Adamache, ing. Cârcoană, dr. ing. Alexandru Turtă, ing. Mihai Olănescu, inginerii frați Mihai și Alexandru Bețiu sau a inginerilor Johnny Niculescu și Constantin Teodorescu care au acționat în comisii specializate ONU.

Doamna **BOCIU** a elogiast prestigioasa publicație *Monitorul Petrolului Românesc*, fondată în anul 1900, care în zilele noastre este continuată cu același profesionalism de *Monitorul de Petrol și Gaze*.

Inginerul **Ioan M. MIHALACHE**, veteran al forajului din România, membru S.I.P.G., autor de cărți care aruncă lumini lămuritoare și evocatoare asupra istorie petroliere (*Evoluția industriei extractive de petrol și artizanii ei, O clipă de 150 de ani* ș.a) a evocat dificultățile prin care a trecut industria românească de petrol în anii de criză 1929-1933 și în timpul celui de Al II-lea Război Mondial, precum și eforturile de ingeniozitate și de dăruire ale inginerilor și chirovnicilor români de a suplini lipsa dotărilor, care nu de puține ori s-au aflat în România cu mult sub nivelul altor țări producătoare de petrol.

*

A doua zi a simpozionului, dedicată actualității și modernității, s-a aflat sub semnul viitorului și al dezbaterilor teoretice cu miză prospectivă.

Monitorizarea a fost asigurată de Dr. ing Gheorghe Buliga, Drd. ec. Violeta Dumitriu, Drd. ing. Gheorghe Radu și Dr. geolog Grigorie Stănescu.

Deschiderea acestei noi zile de dezbateri a fost făcută de domnul Drd. ing. **Gheorghe RADU**, director de departament în cadrul ROMGAZ Mediaș, vicepreședinte S.I.P.G., care și-a susținut intervențiile sub incitantul titlu al dezbaterilor: **PETROLISTUL ȘI PROVOCĂRILE SECOLULUI XXI.**

150 de ani de industrie românească de petrol

Domnul Dr. ing. **Iulian IANCU**, președintele *Comisiei pentru industrii și servicii a Camerei Deputaților*, membru fondator al S.I.P.G., a prezentat inițiative românești de mare valoare internațională în contextul actual al amenințării reducerii resurselor energetice, cum ar fi: dezvoltarea unor capacități de preluare, transport și prelucrarea într-o gamă largă de produse a țițeiurilor importate de la unii producători din zona cuprinsă între Marea Neagră și Marea Caspică și împingerea produselor rezultate spre consumatori din Occident, căutarea unor soluții de antrenarea unor surse energetice neconvenționale etc. Intervenția Domniei Sale, susținută de o memorie de excepție, a prins auditoriul și a deschis apetitul pentru dezbaterii, nu puțini preopinente trecând pe la tribună pentru intervenții ce au căpătat valențele unor substanțiale și adevărate schimburi de experiență, fiecare dintre vorbitori valorificându-și propriile acumulări din domeniile specifice de activitate cotidiană.

În continuarea dezbaterilor s-au aflat în fața microfonului doamna Violeta DUMITRIU – președinte executiv al *Asociației „Societatea Inginerilor de Petrol și Gaze”*, domniile Andrei GRIGORESCU – președintele *Federației Patronale de Petrol și Gaze*, Dan George Aureliu VASILESCU – director executiv al *Asociației Contractorilor de Foraj din România*, doamna Iolanda LUCA – director general ICERP Ploiești, domniile Liviu Ilași – director general CONPET Ploiești, Mihai Lupu, director general *Oil Terminal SA Constanța*, Achim Saul – director general E.ON GAZ ROMÂNIA Holding, Ilie LAȚA – director în cadrul SNTGN TRANSGAZ S.A. Mediaș, Stephen Birrell – vicepreședinte *Sterling Resources LTD*, Jerry L. MUNGLE – manager general AMROMCO ENERGY LLC România, Ion POTÂRNICHE – director general ICPE ACTEL și Gheorghe RADU – director departament în cadrul SNGN ROMGAZ S.A. Mediaș.

Rolul și scopul, obiectivele, structura organizatorică, precum și realizările *Asociației „Societatea Inginerilor de Petrol și Gaze”* au fost prezentate în detaliu de doamna Drd. ec. **Violeta DUMITRIU** – președinte executiv al S.I.P.G.. Domnia Sa a arătat că încă de la înființare, pentru îndeplinirea obiectivelor, Asociația își realizează veniturile aproape în totalitate din activitățile de editare, la care se adaugă elaborarea de studii, proiecte, consultanță de specialitate, training și perfecționare în domeniu, dezvoltate de membri săi individuali. Din momentul inițial și până în prezent în Asociația *Societatea Inginerilor de Petrol și Gaze din România* activează membri individuali și colectivi, organizați atât în București, cât și în filialele de la Câmpina, Mediaș, Oradea și Timișoara, prezidate de domniile: Ing. Ioan FILIPAȘ, Drd. ing. Gheorghe RADU, Prof. dr. ing. Ioan Constantin RADA și Ing. Mihail BELCESCU. Începând din anul 2002, la inițiativa unora dintre membrii fondatori a început editarea revistei lunare *Monitorul de Petrol și Gaze* – ediție nouă a *Monitorului de Petrol Românesc*, care a apărut fără întreruperi în perioada 1900-1948 – considerată cea mai importantă reușită de până acum a *Societății Inginerilor de Petrol și Gaze*. Ea este un vector biunivoc în măsură să asigure fluxul de informație permanentă dinspre și spre asociație, care s-a dovedit capabil să mențină o legătură strânsă și permanentă între cititori, deveniți din ce în ce mai numeroși, și autorii materialelor, nume de referință în domeniul petrolului și gazelor. Nu de puține ori nivelul științific al revistei a reușit să capaciteze interesul unor cititori pentru activitatea Asociației, stimulându-le dorința de a deveni membri SIPG și chiar autori valoroși ai *Monitorului de Petrol și Gaze*. În aceeași direcție, a contactului editorial dintre Asociație și masa specialiștilor, trebuie menționată *Editura S.I.P.G.*, pandant valoros al *Monitorului de Petrol și Gaze*, care a reușit să publice până în prezent peste 20 titluri de cărți cu conținut tehnico-științific sau beletristic, având drept autori specialiști din domeniul petrolului și gazelor. Au fost organizate de filiala S.I.P.G. Câmpina cursuri de training și formare profesională, absolvite cu succes de peste 100 de maiștrii sonderi, subingineri și ingineri.

Doamna **Violeta DUMITRIU** a adus cuvenitele mulțumiri reprezentanților de marcă din lumea energiei, petrolului și gazelor care colaborează îndeaproape cu *Societatea Inginerilor de Petrol și Gaze*: *Comitetul Național Român al Consiliului Mondial al Energiei (CNR-CME)*, *Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești (UPG)*, *Asociația Contractorilor de Foraj din România (ACFR)*, *Asociația Generală a Inginerilor din România (AGIR)*, *United States Investments Romania (USI)*, *FSLI – PETROM*, *Muzeul Național al Petrolului*, *Fundația Universitară a Mării Negre (FUMN)*, *Fundația „Ion Basgan”* etc. care s-au raliat asociației în acțiunile dezvoltate și și-a manifestat speranța că

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

pe viitor implicarea membrilor colectivi și individuali în susținerea activităților SIPG va fi și mai puternică și mai fructuoasă, precum și sponsorilor care au sprijinit financiar și „au făcut posibilă marea și fericita reuniune prezentă”.

Însă pentru succinta noastră dare de seamă considerăm relevant următorul pasaj: „Și pentru că suntem împreună aici din dorința de a omagia cei **150 de ani de industrie petrolieră românească** cred că nu greșesc dacă evidențiez faptul că ideea acestei aniversări la nivel național este un patent S.I.P.G. Doresc să se știe că la sfârșitul anului 2006 conducerea *Societății Inginerilor de Petrol și Gaze* a elaborat și emis către forurile de decizie guvernamentală propunerea ca în anul 2007 să fie aniversată această prioritate românească de nivel universal, propunere însușită de către cei în drept, concomitent cu proiectul calendaristic al manifestărilor ce s-au desfășurat în acest an. Ca urmare, până în prezent au avut loc douăsprezece acțiuni omagiale consacrate acestui eveniment la care au fost prezenți peste 5.000 de participanți. În mod firesc, la toate aceste manifestări S.I.P.G. a fost nu numai inițiator și participant, dar și coorganizator sau partener (revista noastră fiind prezentă ca partener media) ”.

Asociația „Societatea Inginerilor de Petrol și Gaze” – a continuat Domnia Sa – înființată în anul 2001, deci la început de mileniu, are la acest moment aniversar misiunea și datoria sacră de a aprinde și a menține aprinsă flacăra dorinței de afirmare pe plan național și mondial, prin instruire și cunoaștere, a miilor de petroliști și gaziști români de aici și de pretutindeni.

Domnul Ing. **Andrei – Răzvan GRIGORESCU**, președintele Federației Patronale de Petrol și Gaze, a prezentat problematica resursei umane în etapa actuală de evoluție a industriei românești de petrol și gaze. Importanța temei a fost subliniată prin însuși titlul ei: *Oamenii – resursă strategică a industriei de petrol*.

Comparând experiența actuală a unor cunoscute firme internaționale din domeniu – *Schlumberger, Shell, Chevron* ș.a. – cu forța de muncă din industria petro-gazieră din țara noastră de după 1990, ca resursă strategică în evoluția acestei ramuri, a constatat aspecte deosebit de elocvente. Plecând de la dimensiunea cantitativa a factorului uman, respectiv 342.000 angajați în ramură, structurați după nivel de pregătire și profil profesional, Domnia Sa a prezentat analiza evoluției acestei resurse pe următorii 15 ani ajungând la concluzia că în România, asemeni altor țări europene, vor apărea mutații majore, cum ar fi: îmbătrânirea forței de muncă, limitarea posibilităților de angajare, eliminarea posibilității angajării „pe viață” conjugată cu mobilitatea în pregătirea profesională, accelerarea ritmului de înnoire a specialistilor, creșterea ponderii pregătirii practice etc. În consecință directă, dezvoltarea resurselor umane reprezintă vectorul de creștere a competitivității în sectorul de petrol și gaze, fapt ce impune necesitatea planificării strategice a resurselor umane și stringenta adaptare la noile performanțe ale pregătirii profesionale.

O intervenție aparte a susținut domnului Ing. **Dan George Aureliu VASILESCU**, director executiv al *Asociației Contractorilor de Foraj din România*, cu referire la modul de adaptare reușită a activităților de foraj, probarea stratelor, a intervențiilor în stratul productiv etc. în momentul în care s-a pus problema tranziției de la dirijismul economiei socialiste, când aceste activități erau dimensionate pentru a garanta cererea de țiței și gaze, evident aberant de mare, la condițiile economiei de piață, susținute de cererea reală bazată pe efectul comercial al obținerii de profit.

În intervenția sa, domnul **Stephen BIRRELL** de la *Sterling Resources LTD* a prezentat cu date și imagini rezultatele obținute și unele intenții de viitor ale societății la a cărei conducere contribuie. Pe panourile de prezentare proiectate era înscris în culoare de contrast „Thanks S.I.P.G.” pentru a se vedea că S.I.P.G. a avut o contribuție deosebită în realizarea acestei reuniuni, aceasta fiind, în definitiv, o recunoaștere a meritului echipei manageriale a Asociației. Domnul Birrell a adus o frumoasă completare discursului doamnei Violeta DUMITRIU cu privire la rolul, menirea și realizările Asociației: „S.I.P.G. este esența echipei petroliste, nu atât pentru a se implica global sau în rezolvarea unor probleme la zi, ci mai ales pentru a furniza informații de profil celor interesați să acționeze pe aceste domenii. S.I.P.G. oferă un cadru adecvat pentru valorificarea completă a vocației

150 de ani de industrie românească de petrol

tuturor specialiștilor din domeniul petrolului și gazelor pe căi specifice despre care ne-a convins doamna Violeta Dumitriu”.

Oprindu-ne la intervenția doamnei **Paula Iolanda LUCA** subliniem stăruința și reușita I.C.E.R.P., a cărui director general este, de a-și menține și extinde preocupările în limitele interesului de piață, de a răspunde cererii pe domeniile înscrise în gama de preocupări ale acestuia și nu numai. Și-a însoțit prezentarea de proiecții de cifre și grafice derulate pentru a vorbi despre realizări efective, amintind și unele preocupări mai noi preluate o dată cu specialiștii respectivi de la puternicul institut specializat în descoperirea, conturarea și confirmarea zăcămintelor de țiței și gaze pe toate treptele de cunoaștere, precum și exploatarea acestora, inclusiv cu îmbunătățirea factorului de recuperare în obținerea unui volum de țiței și gaze extrase.

Domnul **Achim SAUL** – director general E.ON Gaz România – ne-a vorbit convingător despre intențiile societății care livrează gaze consumatorilor casnici și industriali din zona de nord a țării de a extinde exportul, în special spre nordul Moldovei, pentru care s-a pornit deja construcția instalațiilor respective. Va face *delivery* de energie în forma ei primară către tot mai mulți consumatori, în condiții de securitate perfectă, dar și de obținere de profit.

Un rol important în dezvoltarea industriilor de petrol și gaze îl au, se înțelege, serviciile de transport, de înmagazinare și transfer ale acestora, ele trebuind să se desfășoare în condiții de perfectă siguranță, la timp și fără pierderi pentru servirea consumatorului, fie el industrial pe fluxul tehnologic de obținere de noi produse sau către stațiile de injecție benzine, gaze către consumatori privați etc.

În acest sens – pentru a prezenta largă rețea de capacități create în acest scop și folosirea lor pentru mișcarea țițeiurilor și produselor rezultate prelucrare, țițeiuri extrase din zăcămintele din țară, precum și importate, și dirijate către consumatorii interni și la export – au intervenit domnii Drd. ing. **Liviu ILAȘI** – directorul general CONPET S.A. Ploiești – care a amintit de preluarea ștafetei la CONPET SA Ploiești, pornind de la dotarea societății modernizate și mult îmbunătățite de fostul director Constantin Zidaru, și a prezentat intențiile manageriale viitoare pentru performarea transportului de produse petroliere și ec. **Mihai LUPU** – director general la *Oil Terminal S.A. Constanța* care a evidențiat importanța terminalului de la Constanța, unicat în preluarea și transferul țițeiului și produselor acestuia pe mare, prezentând noi perspective de dezvoltare.

Domnul **Jerry MUNGLE** – Președinte executiv al Companiei AMROMCO ENERGY LLC România a precizat faptul că AMROMCO este prima companie cu capital străin care, după mai bine de 50 de ani, și-a început activitatea în domeniul producerii de gaze în România. Domnul **MUNGLE** a arătat că în prezent compania AMROMCO, cu locația de origine în Houston-Texas și cu sedii în New York City, în Ploiești și București deține în țara noastră drepturi pentru 29 de concesiuni, din care 11 zăcămintele prin acord de *sharing-production* cu Romgaz, în vederea creșterii producției, 17 zăcămintele marginale de gaze concesionate în urma concursurilor publice de ofertă și un zăcămintă achiziționat de la alt concesionar. Domnia Sa a mai menționat că recent AMROMCO – Romania a achiziționat două noi instalații mobile pentru foraj și *workover*, și că începând din anul 2003 – de când compania și-a început activitatea în România – a realizat aici multe alte investiții semnificative, că are un număr de peste 100 de salariați și că în această perioadă a contribuit la bugetul de stat românesc cu sume importante plătite sub forma de impozite, taxe și redevențe. Domnul J.L. MUNGLE a mulțumit conducerii S.I.P.G., și în mod special domnului dr. ing. Gheorghe BULIGA pentru ocazia oferită companiei AMROMCO de a-și prezenta realizările în România.

Domnul Dr. ing. **Ion POTĂRNICHE**, director general ICPE ACTEL, a început prin proiecția unor imagini care vorbeau despre industriile de petrol și despre petroliști pe meleaguri românești, nevoi și greutăți nu rareori rezolvate de cei care cupleză din umbră pentru a ajuta, pentru a fi de folos. Adică exact scopul societății condusă de domnul Ion Potârniche, care are menirea să asigure utilaje

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

și dotări de înaltă eficiență pentru a controla și dirija în regim de siguranță locuri în complicatele instalații petrolifere unde ar putea avea loc manifestări de hazard.

În prezentarea Inginerului **Ilie LAȚA**, director la SNTGN TRANSGAZ, s-a remarcat preocuparea managementului actual pentru modernizarea rețelei naționale de transport gaze naturale prin alinierea la standardele europene vizând implementarea noului cod al rețelei și realizarea sistemului centralizat de achiziție a datelor (SCADA).

Un cuvânt cu totul special l-a avut domnul Drd.ing. **Gheorghe RADU**, vicepreședinte al S.I.P.G., director de departament al singurei societăți naționale (cu capital majoritar de stat) care continuă să activeze în România în domeniul extracției de hidrocarburi, în speță ROMGAZ S.A. – cel mai mare producător de gaze din România. Prezentând pe larg realizările societății, atât în ce privește activitatea de producție, furnizare și înmagazinare subterană a gazelor, dar și în domeniul explorării prin asimilarea metodelor moderne de achiziție și procesare a datelor de seismică 2D și 3D, Domnia Sa a demonstrat, folosindu-se și de principalii indicatori financiari, că o companie, indiferent de natura capitalului, poate fi performantă dacă managementul este performant.

*

Pe parcursul manifestării au fost înmânate, celor peste 700 de participanți, DIPLOME DE ONOARE și medalii jubiliare *EXCELENȚĂ ÎN PERFORMANȚĂ*. În cele două zile ale Simpozionului participanții au primit în dar reviste și cărți editate de către S.I.P.G. și U.S.I. – Romania.

În finalul Simpozionului Jubiliar, din partea organizatorilor, domnul Nicolae Napoleon Antonescu (U.P.G.), domnul Gheorghe Buliga și doamna Violeta Dumitriu (S.I.P.G.), domnul Manuel Chejnoiu (F.S.L.I. – PETROM) și doamna Varinia Radu (*Expert Petroleum*) au înmanat 56 de trofee jubiliare Societăților, Asociațiilor și Instituțiilor care au avut un rol important de-a lungul celor 150 de ani de industrie românească de petrol.

Acestea au fost principalele momente ale simpozionului de omagiere a petrolistului la modul general, de prezentare a unor realizări de excepție, dar și a unor perspective de urmat. Participanții s-au simțit mai prezenți și fericiți în echipa petrolistă, iar domnul dr. ing. **Gheorghe BULIGA** a închis lucrările elogiind prezentul și viitorul specialistului petrolist român și adresând cuvinte de mulțumire și aleasă prețuire tuturor sponsorilor și tuturor categoriilor de participanți la acest eveniment, apreciat unanim ca fiind realizat cu deosebit succes. Ca președinte fondator al asociației profesionale a petrogaziștilor din România, domnul BULIGA a făcut un apel la conștiința și orgoliul de breaslă al celor prezenți pentru ca fiecare să-și sporească efortul pentru sprijinirea și fortificarea *Societății Inginerilor de Petrol și Gaze*. Totodată a transmis felicitări societăților, asociațiilor și Muzeului Național al Petrolului pentru manifestările organizate pe parcursul anului 2007 sub egida 150 de ani ce industrie de petrol în România. În numele S.I.P.G. a urat noi succese petroliștilor români de pretutindeni.

Simpozionul a fost urmat de o recepție de gală cu care ocazie cvartetul de coarde QUARTUS a interpretat piese de virtuozitate din repertoriul clasic universal, iar *Corul Facultății de Teologie* de la Universitatea București a interpretat un porpuriu de Colinde Românești, mult apreciate de invitați.

*

Încununând pleiada de manifestări omagiale așezate sub semnul celor **150 de ani de industrie petrolieră românească**, Simpozionul *Petrolul – modernitatea trecutului și garanția viitorului*, dincolo de reușita momentului a reprezentat o dovadă incontestabilă a spiritului viguros pe care este capabil să-l dezvolte confreria petroliștilor români într-un moment nu tocmai fast al devenirii sale atât de zbuciumate.

150 de ani de industrie românească de petrol

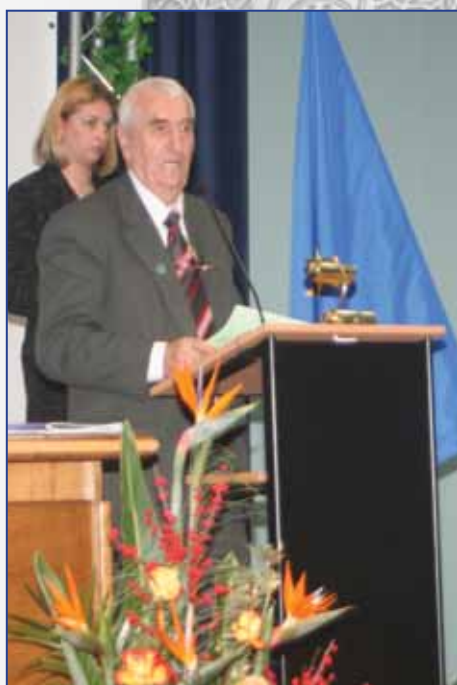

Dorin MARIAN
Șeful Cancelariei Primului Ministru
al Guvernului României

Cornel CONDREA
Director General Adjunct al
Direcției Generale de Politică
Energetică din M.E.F.

Prof.dr.ing. **Nicolae Napoloen ANTONESCU**
Rector Onorific al U.P.G. Ploiești

ing. **Liviu LUCA**,
Președintele F.S.L.I.-Petrom

150 de ani de industrie românească de petrol

Dr. ing. **Gheorghe BULIGA**
Președintele fondator al S.I.P.G.

Acad. **Mircea MALIȚA**
Președintele Fundației Universitare
a Mării Negre

Prof. univ. dr. ing. **Vlad ULMANU**
Rectorul Universității de Petrol- Gaze
din Ploiești

Ing. **David MARTINON**
Reprezentantul Expert-Petroleum
România

Profesor **Ion ȘTEFĂNESCU**

Ing. **Victor DRAGOMIRESCU**

Ing. **Constantin ZIDARU**

Ing. geolog **Alcibiade MIHĂILESCU**

150 de ani de industrie românească de petrol

Ing. Elisabeta BOCIU

Ing. Dan Șerban LEUCUȚIA
Vicepreședinte S.I.P.G

Acad. Gheorghe UDUBAȘA

Amiral Emil DUMITRESCU

**Dr.ing. Ștefan-Traian
MOCUȚA**

Ing. Viorel PORDEA
Șef serv. examinare
preliminară – OSIM

Dr.ing. Nelu IONESCU

Ing. Ioan FILIPAȘ
Vicepreședinte S.I.P.G.

Ing. Septimiu SEICEANU

Ing. Ioan M. MIHALACHE

Dr.ing. **Iulian IANCU**
Președintele CNR-CME și al
Comisiei pentru industrii și
servicii a Camerei Deputaților

Drd. ec. **Violeta DUMITRIU**
Președintele executiv al S.I.P.G

Ing. **Andrei Răzvan-GRIGORESCU**
Președintele Federației Patronale de
Petrol și Gaze

Ing. **Dan VASILESCU**
Director Executiv al A.C.F.R.

Stephen BIRELL
Vicepreședinte Sterling Resources
LTD. (Operațiuni România)

Drd.ing. Gheorghe RADU
Director SNGN ROMGAZ S.A.

Fiz. Paula Iolanda LUCA
Director General I.C.E.R.P.

Drd.ing. Liviu ILAȘI
Director General S.C. CONPET S.A.

Ec. Mihai LUPU
Director General
S.C. Oil Terminal S.A.

Achim SAUL
Director General
E.ON Gaz România

Jerry L. MUNGLE
Manager general
AMROMCO ENERGY LLC
România

Ing. Ilie LAȚA
Director SNTGN TRANSGAZ S.A.

Dr.ing. Ion POTĂRNICHE
Director General ICPE ACTEL

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

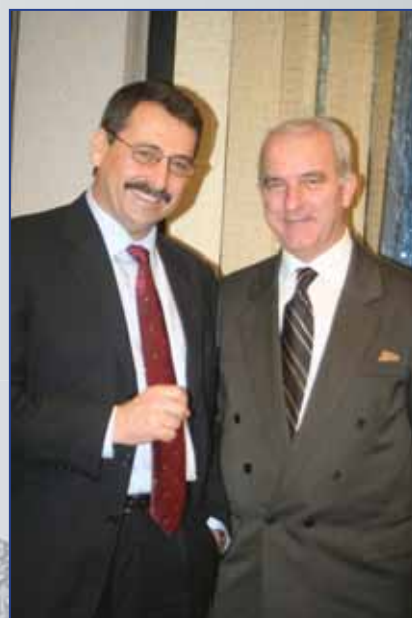
Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 ani de industrie românească@ de Petrol

— Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului —

au decernat **Diploma de Onoare** și
Medalia Jubiliară

Excelență în Performanță

următoarelor personalități:

A

ACHIM SAUL
ALBULESCU MIHAI
ALDEA ADRIAN VASILE
ALDESCU CONSTANTIN
ALDESCU NICOLAE
ALECU DUMITRU
ALEXANDRESCU GHEORGHE
ALEXANDRESCU RADU
ALEXANDRU IONEL
ALEXE MARIA
ALEXE VERGIL
AMZA NICOLAE
ANAGNASTOPOL ZIZI
ANASTASIU RĂZVAN
ANDREIANU TUDOR
ANDREW COSTIN
ANGHEL VICTOR
ANTONESCU LUCIA
ANTONESCU NICULAE
NAPOLEON
ANTONIE FLORINA
APOSTOIAIE OVIDIU
APOSTOLESCU MIHAI
APOSTU SORINEL
APREUTESEI CONSTANTIN
ARABU ALEXANDRU
ARDELEANU CĂTĂLIN
ARMEGIOIU NICOLAE
ARON VASILE
ATANASIU CONSTANȚA
AVRAM IOAN
AVRAM LAZĂR
AVRAM PANTELIMON
AVRAMESCU VALENTIN
AVRAMESCU VICTOR

B

BACIU EDUARD
BADEA ADRIAN

BADEA CONSTANTIN
BADEA DUMITRU
BADEA GHEORGHE
BADEA IOAN
BADEA PETRICĂ
BALLIU SOTIR
BALTĂ DORU
BALTEȘ NICOLAE
BANDI ȘTEFAN
BANGHEA OPREA
BARAC GHEORGHE
BĂRĂU MIRCEA

BARBĂLATĂ GHEORGHE
BARBU NICOLAE
BARBU RADU
BARBU VASILE
BASGAN ION
BAUMAN FLORIN
BAZGAN P. GHEORGHE
BĂDIȚĂ NASTASIE
BĂDULESCU LAURIAN
BĂIAȘU GHEORGHE
BĂICOIANU MIRCEA
BĂLAJ TRĂIAN
BĂLAN GHEORGHE
BĂLAN RADU
BĂLĂNICA CORNELIA
BĂLĂȘOIU MIREL
BĂNĂȚEANU FLOAREA
BĂNICĂ LUCIAN
BĂRBULESCU TOADER
BĂȘESCU ADRIAN
BĂȘESCU TRAIAN
BĂȚĂIOSU GRIGORE
BĂLDEA DAN
BĂRSAN CRISTIANA
BELC VIOREL
BELCESCU MIHAI
BERCEA FLORIN
BERNARD ARNOUD
BIBIREAȚĂ PETRU
BIEA ION
BIRRELL STEPHEN
BLEBEA TRAIAN
BLEJAN CONSTANTIN
BOMBOE PETRE
BOCIU ELISABETA
BOGATU LAURENȚIU
BOGĂȚOIU AUREL
BOHĂLȚEANU ION
BOLOCAN ION
BOLOHAN ION
BOROȘI GICU
BOȘILCĂ NICOLAE

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

BOTEANU TIBERIU
BOTESCU MARIN
BRAȘOV AUREL
BRAȘOV GHEORGHE
BRAȘOV NICOLAE
BRAȘOV PETRE
BRATU FLORIN
BRATU VIRGILIU
BRĂNICI DAN
BREZAN GHEORGHE
BUCĂTARU AUREL
BUCUR JEAN
BUCUR VICTOR
BUDIȘAN GHEORGHE
BUFTIA EMIL
BUGIN EUGEN
BULIGA GHEORGHE
BURCEA MARIN
BUSUIOC GELU
BUTARU ION
BUTCOVAN GHEORGHE

C

CALOTĂ CONSTANTIN
CALOTĂ EMIL
CALOTESCU NICOLAE
CALU VASILE
CAMINSKI MIHAI
CATU GHEORGHE
CAZAN CONSTANTIN
CĂLĂRAȘU SORIN
CĂLBUREANU GHEORGHE
CĂLIMĂNESCU LEONARD
CĂLIN PAUL
CĂPRARU CONSTANTIN
CĂRĂMIDĂ LIVIU
CĂTINĂ PETRU
CĂTUȚ CONSTANTIN
CĂRSTEA VASILE
CĂRSTOCEA FLORIN
CĂȘU ILIE
CECIU GHEORGHE AUREL
CELESCU MIRCEA
CERIU GEORGE
CHEJNOIU MANUEL
CHEȚAN IOAN
CHIRAN PAUL
CHIRILĂ ALEXANDRU
CHISĂLIȚĂ DUMITRU
CHIȘCAN VASILE
CHIVA ALEXANDRU
CILIBIA DUMITRU
CIOBANU GHEORGHE
CIOBANU PANTELIMON
CIOBOTARU VIRGINIA
CIOCANELLI MIHAI

CIOCODEICĂ ADRIAN
CIOCODEICĂ MIHAI
CIOCOIU NICOLAE
CIPCA ION
CIUBOTARIU CONSTANTIN
CIUCIUC VASILE
CNEJEVICI SVETOZAR
COBAN CONSTANTIN
COCAN VASILE
COCONEA GABRIEL
COJEAN PETRU
COJOCARU DORIN OCTAVIAN
COJOCARU FLORINEL
COLESNIC ROMEO
COLOJA MIHAI PASCU
COLȚEANU VASILE
COLUMBEANU ION
COMAN AUREL
COMAN CONSTANTIN
COMAN IULIAN
COMAN VALERIU
COMĂNESCU GABRIEL
COMȘA PETRE
COMȘA VASILE
CONDACHE ALEXANDRU
CONDREA CORNEL
CONSTANTIN GEORGE
CONSTANTIN IOSIF
CONSTANTIN MIRCEA
CONSTANTINESCU DORIN
CONSTANTINESCU EMIL
CONSTANTINESCU FLORIAN
CONSTANTINESCU GHEORGHE
CONSTANTINESCU NICOLAE
CONSTANTINESCU ȘTEFAN
COROIAN STOICESCU CORNELIA
COSMEANU ȘTEFAN
COSTACHE CĂTĂLINA
COSTEA NICOLAE
COSTEA ȘTEFAN
COSTIUC VASILE
COSTOIU DOREL
COTEȘ DAN
COVACI GHEORGHE
COVALCIUC NICOLAE VIOREL
CRĂCIUN EUGEN
CRECANĂ VIRGIL
CREȚU DUMITRU
CREȚU ION
CRISTEA VALENTIN
CRISTESCU DORU
CRISTESCU LIVIU
CRISTOCEA VIOREL
CRISTOLOVEANU GEORGE
CRIȘAN IOAN TIMOTEI
CRUCEANU FELICIA
CRUCERU GHEORGHE

CRUDU ȘTEFAN
CUCU ADRIAN
CUCU VALENTIN
CUCUIAT MARIUS
CULEA TINCA

D

DAMEAN VIORICA
DAMIAN GELU
DAMIAN GHEORGHE
DAMIAN MIHAI
DANCIU VITALIAN
DAVID MARTINON
DARABAN EUGENIA
DAVID VIOLETA
DAVIDESCU REVEICA
DAVIDOIU VALERIU
DAVIȚOIU DUMITRU
DĂESCU PETRE
DĂNESCU ION
DĂNCIULESCU CONSTANTIN
DĂSCĂLESCU VASILE
DĂUȘ PETRE
DĂRVĂREANU MARIN
DECU NICOLAE
DEDU NICOLAE
DELCA NICOLAE
DIACONESCU CONSTANTIN
DIAMANDESCU MIRCEA
DICEA OPREA
DIMA NICOLAE
DINCĂ IONEL
DINU CORNEL
DINU CORNELIU
DINU DAN
DINU ION
DINU NICOLAE
DIOANCĂ GABRIEL
DIȚĂ STELIAN
DIȚULESCU CĂTĂLIN
DOBÎRCIANU SORIN
DOBRINESCU DUMITRU
DOBROGEANU IULIANA
DOBROMIR NICOLAE
DOGARU LEON
DORIN MARIAN
DRAGNE PETRE
DRAGOMAN MIREL
DRAGOMIR ION
DRAGOMIR VIOREL
DRAGOMIRESCU VICTOR
DRĂGUȚOIU DAN
DRUȚĂ FLORIAN
DUINEA LIVIU
DOMAN ALEXANDRU
DOBRE CONSTANȚA

150 de ani de industrie românească de petrol

DONOVICI GHEORGHE
DRĂGUȘIN OCTAVIAV
DRIDEA MIRCEA
DUMITRACHE ION
DUMITRACHE NICOLAE
DUMITRAȘCU LIVIU
DUMITRESCU CONSTANTIN
DUMITRESCU EMIL
DUMITRESCU ION
DUMITRESCU IOSIF
DUMITRESCU MIRCEA
DUMITRESCU STELIAN
DUȚĂ EUGEN
DIMITRIU ALEXANDRU
DUMITRIU ELENA
DUMITRIU PAUL
DUMITRIU VIOLETA
DUMITRU MARIN
DUMITRU NICOLAE
DUMITRU VALERIA
DUMITRU VICTOR

E

ENACHE DIANA
ENACHE ION
ENACHE MIRCEA
ENE CONSTANTIN
ENE ELENA
ENE FLORIN
ENESCU ION ADRIAN
ENUȚA MARIAN
ERIMIA MARIN

F

FĂLCUȚĂ PERSIU
FEDORINOV IGOR
FILIPAȘ IOAN
FIRU LIVIU
FÎCIU NICOLAE
FLOAREA ALEXANDRU ADRIAN
FLOREA MIRCEA
FLORESCU GHEORGHE
FLUERARU MIHAI
FODOR IULIU
FOTESCU CONSTANTIN
FRĂȚILĂ RADU
FRĂȚILĂ VASILE
FUNARU DORU
FURTUNĂ EMIL

G

GAGIU TRAIAN
GAL LUCIAN
GANEA ALINA

GANȚĂ GHEORGHE
GAVRILĂ MIRCEA
GĂBUDEANU BOGDAN
GĂNESCU ION
GEANĂ MIRCEA
GEORGESCU ALEXANDRU
GEORGESCU CĂLIN
GEORGESCU CECIL
GEORGESCU EMIL
GEORGESCU EUGEN
GEORGESCU GEORGE
GEORGESCU GHEORGHE
GEORGESCU LUCIAN-
CONSTANTIN
GEORGESCU MIHAI
GEORGESCU OCTAVIAN
GEORGESCU RADU MIHAIL
GEORGESCU PAUL
GERMAN MIHAI
GHENOIU MIRCEA
GHENGHEA GHEORGHE
GHEORGHE ALEXANDRU
GHEORGHE GABRIEL
GHEORGHE MARIANA
GHEORGHE NIȚU
GHEORGHÎȚOIU MIHAI
GHEȚE ZOLTAN
GHILEA IONEL
GHIURȚU GABRIELA
GIURCONIU NICOLAE
GIURESCU MARIN
GOGONEA GHEORGHE
MARIAN
GOGULESCU AURELIAN
GONGU TEODOR
GRĂDIȘTEANU IULIAN
GREABU ALEXANDRU
GRECU DUMITRU
GRIGORE VIRGIL
GRIGORESCU ANDREI
GLIGA ION
GROZA IOAN
GROZEA VASILE
GUBANDRU TRAIAN
GUSLICOV STELIAN
GUȚILĂ ADRIAN
GUȚU MARIA
GYÖRI ION

H

HAHUI FĂNEL
HAMZA KARIMOV
HAȘOTI PUIU
HAȚEGAN VASILE
HĂLĂCIUGĂ MIRCEA
HEBRISTEAN TEODOR

HORHOIANU GHEORGHE
HORNOIU REMUS
HUIDAN SORIN
HUNCKER VASILE-THEODOR

I

IACOB EMERICH
IAKOB ALEXA
IAMANDEI WALTER
IANĂȘI MIHAI
IANCU DOINA
IANCU IOAN CORNELIU
IANCU IULIAN
IANCU LAVINIA
IANCULESCU MIRCEA
IANOȘ IULIAN
IAVLOVSCHI EUGEN
ICHIM DAN
ILAȘI LIVIU
ILIE GHEORGHE
ILIESCU CONSTANTIN
ILIESCU GHEORGHE
ILIESCU ION
ILIESCU VICTOR
ILINCA DOREL
ILINCA NICOLAE
IOACHIMCIUC RAMIRO
IONCEA VIORICA
IONESCU DANIELA
IONESCU GHEORGHE
IONESCU HARITON
IONESCU HORIA
IONESCU MARIUS - LIVIU
IONESCU MIHAI BICAZ
IONESCU NELU
IONESCU RADU
IONESCU OANA
IONESCU RUXANDRA
IONESCU SARINA
IONESCU SORIN
IONESCU TEODOR
IONESCU VLADIMIR
IONIȚĂ ADRIAN
IONIȚĂ DUMITRU
IONIȚĂ LAVINIA
IONIȚĂ MIHAI
IONIȚĂ VASILE
IORDACHE CRISTINEL
IORDACHE GEORGE
IORDACHE MIRCEA
IORDĂNESCU RĂZVAN
IORDĂNESCU VALENTIN
ISPAS CONSTANTIN
ISTRATE ION
ISTRATE MARCEL
IUNCU PETRE DANIEL

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

IVAN CONSTANTIN
IVAN DINU
IVAN STELIAN
IVAȘCU ZAMFIR
IVĂNEL VIRGIL
IVĂNUȘ GHEORGHE

J

JIANU DUMITRU
JIANU MIHAIL
JUNCU VASILE

K

KATZ ELIAHU
KOHLER ALEXANDRU

L

LABĂ MIRCEA
LADWEIN WERNER
LAȚA ILIE
LAZAR GABRIEL
LAZĂR IOAN
LĂPĂDAT EMIL
LĂPĂDAT MALVINA
LECA AUREL
LEFTER SILVIU
LEONTE GHEORGHE
LEONTIEȘ EMILIAN
LEU MIHAI
LEUCUȚIA DAN ȘERBAN
LOUBOUTIN MICHEL
LOGHIN GHEORGHE
LUCA DOREL
LUCA IOLANDA PAULA
LUCA LIVIU
LUCA MARCEL CONSTANTIN
LUCACI LUCIAN
LUCHIAN MATEI
LUNGU CONSTANȚA
LUNGU OCTAVIAN
LUPESCU MIRCEA
LUPU MIHAI
LUPU MIRCEA

M

MACAROVSCI MARCEL
ALEXANDRU
MACHEDON VICTOR
MACOVEI NECULAI
MAGLA DUMITRU
MALIȚA MIRCEA
MALOȘ MIHAI
MAN ȘTEFAN

MANDALOPOL DAN
MANEA CONSTANTIN
MANOLESCU GORUN
MANTA IOAN
MARCHIDAN DOREL
MARCU BĂNICĂ
MARCU LIVIU
MARCU LUCA
MARCU NĂIȚĂ
MARIA CONSTANTIN
MARIAN DORIN
MARICA PETRE
MARIN DORU
MARIN GEORGIANA
MARIN GHEORGHE
MARINCEA ȘTEFAN
MARINESCU CĂTĂLIN
MARINESCU GHEORGHE
MARINICĂ ȘTEFAN
MARINOV LILIANA ADRIANA
MĂTACHE SĂVAN HORIA
MEETESCU ADRIAN
MATEESCU ELENA
MATEESCU MIHAI
MATEI CRISTIAN MARIAN
MATEI MIRCEA
MATEI VASILE
MAZILU PANAITE
MĂGDOIU LILIANA
MĂLUREANU ION
MĂNOIU DUMITRU
MĂRCULESCU SORIN
MĂRUNȚEANU CRISTIAN
MĂRUNȚIU MARCEL
MĂTRĂCARU CLEMENT
MĂZĂREANU MIRCEA
MEDAR ELENA
MEDAR PANTELIMON
MELIAN IONEL
MEȘCA DARIUS
METEA VIRGIL
MICLEAȘ OLGA
MIHAI I DE ROMÂNIA
MIHAI MIHĂIȚĂ
MIHAI SORIN
MIHALACHE ION
MIHĂILESCU ALCIBIADE
MILOIU GHEORGHE
MÎNĂILĂ VASILE
MINCIU NICULAE
MIRESCU FILIP
MIRODONE MIOARA
MIȘCOCI DINULESCU DORU
MITU ALEXANDRU
MITROI CONSTANTIN
MOCĂNESCU FLORIN
MOCUȚA TRAIAN ȘTEFAN

MODORAN EMIL
MOISIN IOAN
MOLNAR DAN
MORARI DAN
MORARU RADU
MOREANU ANDREI
MOROȘANU ION
MOROTI DORIN
MOTAȘ CONSTANTIN
MUJA ILIE
MUNGLE JERRY
MUREȘAN ION
MUSTĂȚEA PETRE
MUȘAT GHEORGHE
MUȘATESCU VIRGIL

N

NACHE EMILIAN
NACLAD CONSTANTIN
NĂSTASE MIȘU
NEACȘA RODICA
NEACSU VIOREL
NEAGU FLOREA
NEAGU GHEORGHE
NEAGU MIRCEA
NEAGU TOMA
NECULA STELIAN
NEDELICU CORNEL
NEDELICU ION
NEDELICU LUCIAN
NEGHINĂ FLORIN
NEGOESCU AMALIA
NEGOIȚĂ VICTOR
NEGRUTZI BOGDAN
NEGUȚ AURELIAN
NICA GHEORGHÎȚĂ
NICULESCU ION (JOHNNY)
NICULESCU ISIDOR
NICULESCU NATALIA
NICOARĂ TANASIE
NICOLAE MARIUS
NICOLESCU BOGDAN
NICOLAESCU VASILE
NICOLESCU-SAVA MIHAIL
NISTOR ANTOANETA
NISTOR IULIAN
NISTOR SEVER
NIȚĂ PETRE

O

OANCEA FABIAN
OLOSZ GERGELY
OLTEANU BOGDAN
OLTEANU DONOSE ROMULUS
OLTEANU DUMITRU

150 de ani de industrie românească de petrol

OLTENEANU ION
ONUȚU ION
OPREA AUGUSTIN
OPREA IOAN
OPREA MIHAI
OPRIȘAN CRISTINA
ORFESCU TRAIAN
OSMAN LAURENȚIU
OZARCHEVICI MIHAI

P

PAKUCS ADALBERT
PALAȘCĂ VIOREL
PALEOLOGU CONSTANTIN
PAMPU IONUȚ
PANAITESCU AURELIA
PANĂ GHEORGHE
PANDELE NECULAE
PANDURU VICTOR
PANU DUMITRU
PANTAZI ION
PANTEA ION
PANTILIE DAN
PARASCHIV DUMITRU
PAVEL ALECSANDRU
PAVEL BOGDAN
PAVLOVSCHI NECULAI
PATRICIU DINU
PĂNCESCU FLORIN
PĂTĂRLĂGEANU MARCELA
PĂTRAȘCU GRIGORE
PĂTRAȘCU VALERIU
PÂNDARU NICOLAE
PÂRCALAB DUMITRU
PÂRCĂLABU MARIN
PÂRLICEANU MIHAI
PÂRVU I. CONSTANTIN
PETRESCU ION
PERJARU GHEORGHE
PERNIU CARMEN
PERNIU FLORIN
PETCU ION
PETRE ION
PETRE VICTOR
PETRESCU MARIUS
PETRESCU SILVIU
PETROVAN SIMONA
PETROVICI ELENA
PHILIPPE GHEZ
PINTEA HORIA
PINTICAN LIVIU
PITEA TEODOR
PITEIU MARCEL
PLATON ALEXANDRU
PLÂNGU MIRCEA
PLESCA MIRELA

PLUTĂ PETRE
POHOIU DAN
POP AURELIAN
POP FLAVIU IOSIF
POPA CONSTANTIN
POPA GH. ION
POPA N. IOAN
POPA MARCEL
POPA ROMEO
POPEIA CRISTEL
POPESCU ADRIAN
POPESCU ALEXANDRU
POPESCU CONSTANTIN
POPESCU CORNEL
POPESCU CORNELIU
POPESCU DUMITRU
POPESCU ELENA
POPESCU ION
POPESCU ION
POPESCU IONEL
POPESCU NICOLAE
POPIȚA MARIA
POPOVICI ALEXANDRU
POPOVICI ALINA
LĂCRĂMIOARA
POPOVICI VLAD
PORDEA VIOREL
POSEA NICOLAE
POSTELNICU MIRCEA
POTĂRNICHE ION
PREOTEASA ION
PREDĂ ALEXANDRU
PREDĂ CRISTIAN
PREDĂ STELIAN-MARIUS
PRICOIU PRICUNDA ȘTEFAN
PUCIOI GHEORGHE
PUȘTIANU EMIL ȘTEFAN
PUȘCOIU ION

R

RADA IOAN CONSTANTIN
RADU CONSTANTIN
RADU CONSTANTIN GABRIEL
RADU CRISTIAN
RADU FLORIN
RADU GHEORGHE
RADU LUCIAN
RADU MIHAI
RADU VARINIA
RAICOVICI RINO
RAȘEEV SERGIU
RAȚĂ PETRE
RĂDUCA MARIN
RĂDULESCU ECATERINA
RĂDULESCU MICȘUNICA
RĂDULESCU VICTOR

RĂMNICEANU SEBASTIAN
RIZAN D. GHEORGHE
RIZEA EUGENIA
RIZEA MARCEL
RIZEA MARIAN
RIZESCU MIHAI
ROE ANDREI
ROHOZNEANU DUMITRU
ROȘCA MADI MANUELA
ROȘCA MARIUS CRISTIAN
ROȘCA PAUL
ROȘCA VLADIMIR
ROȘU VICTOR
ROȘU VIRGIL
ROTARU CONSTANTIN
ROTARU SILVIU
ROZENZWEIG MIOARA
RUSU I. DIMITRIE
RUSU IOAN

S

SAVA CONSTANTIN
SAVU IOAN
SĂFTOIU CONSTANTIN
SĂNDULESCU MIRCEA
SĂNDULESCU NICOLAE
SARAC FLORIAN
SĂRĂȚEANU MARI-JEANE
SĂVULESCU MARIE-JEANNE
SĂVULESCU VICTOR
SÂRBU ION
SÂRBU CONSTANTIN
SÂRBU GABRIEL
SÂRBULESCU MIHAI
SCORȚEANU MARIN
SCRIDON IOAN
SCUREI LUMINIȚA
SECĂREANU GABRIEL
SEICEANU SEPTIMIU
SERA ȘTEFAN
SERSEA NICOLAE
SGARBURA ALEXANDRU
SILAGHI SORIN
SIMEN MARIN GHEORGHE
SIMESCU NICOLAE
SIMION ION
SMĂRÂNDESCU MIHAI
SMEU NICU
SMOCOT ILIE
SOARE CONSTANTIN
SOARE STAN
SOARE VALERIU

Organizatorii Simpozionului Jubiliar

150 ani de industrie românească@ de Petrol

— Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului —

au decernat **Diploma de Excelență** și

Trofeul Jubiliar

150 ani de industrie românească de petrol

următoarelor organizații:

1. S.C. PETROM S.A.
2. ROMPETROL
3. S.N.G.N. ROMGAZ S.A.
4. S.N.T.G.N. TRANSGAZ S.A.
5. S.C. E.ON GAZ-ROMANIA S.A.
6. S.C. DISTRIGAZ SUD S.A.
7. S.C. CONPET S.A.
8. S.C. OIL TERMINAL S.A.
9. ASOCIAȚIA CONTRACTORILOR DE FORAJ DIN ROMÂNIA (ACFR)
10. S.C. FORAJ SONDE S.A. Tg. Mureș
11. DAFORA S.A. Mediaș
12. UPETROM Ploiești
13. UPET Targoviște
14. U.P.G. Ploiești
16. ASOCIAȚIA "SOCIETATEA INGINERILOR DE PETROL ȘI GAZE" (SIPG)
17. *Jurnalul de petrol și gaze*
18. *Monitorul de petrol și gaze*
19. PETROSTAR Ploiești
20. F.S.L.I. Petrom
21. S.C. PETROMSERVICE S.A.
22. AURELIAN OIL&GAS (România) S.R.L.
23. S.C. UZUC S.A.
24. Muzeul Național al Petrolului Ploiești
25. S.C. FORADEX S.A.
26. S.C. CONFIND Câmpina
27. Institutul Geologic al României (IGR)
28. PETROTEL-LUKOIL Teleajen
29. SCHLUMBERGER
30. Universitatea din București-Facultatea de Geologie
31. C.N.R. - C.M.E.
32. S.C. ARMAX S.A. - Mediaș
33. S.C. ICERP S.A. Ploiești
34. S.C. IPIP S.A.
35. S.C. IPCUP S.A.
36. S.C. INSPET S.A.
37. S.C. UZTEL S.A.
38. S.C. ATLAS GIP S.A. Ploiești
39. S.C. Steaua Română S.A.
40. S.C. OLTCHIM S.A. Râmnicu Vâlcea
41. S.C. I.C.P.E. ACTEL S.A.
42. ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMANIA (AGIR)
43. Grupul Industrial de Petrol Teleajen
44. Colegiul Tehnic "Grigore Cobălcescu" Moinești
45. Colegiul Tehnic "Lazăr Edeleanu" Ploiești
46. Școala Națională de Gaz Mediaș
47. S.C. CAMERON S.A. Ploiești
48. S.C. PROSPECTIUNI S.A.
49. S.C. EXPERT PETROLEUM Romania
50. S.C. MIDIA RESOURCES S.R.L.
51. S.C. ROMOIL S.A.
52. WEATERFORD ENGINEERING SOLUTIONS TEAM
53. S.C. AMROMCO ENERGY S.R.L. PLOIEȘTI
54. SOCIETATEA INGINERILOR DIN DOMENIUL GAZELOR NATURALE
55. LIGA PENSIONARILOR PETROLIȘTI DIN ROMÂNIA
56. S.C. FORAJ SONDE PLOIEȘTI

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului

150 de ani de industrie românească de petrol

IMPRESII...

EMBASSY
OF THE REPUBLIC OF IRAQ
BUCHAREST
8, Polonă Street-Sector 1

Impresii la aniversarea a 150 de ani de industrie românească de petrol...

În dimineața zilei de 6 decembrie 2007, am avut plăcuta ocazie de a participa la simpozionul dedicat împlinirii a 150 de ani de la extracția și prelucrarea petrolului în această frumoasă țară - România.

Ceea ce mi s-a părut cel mai frumos a fost deviza sub care s-au desfășurat lucrările reuniunii și anume „Petrolul, modernitatea trecutului și garanția viitorului”.

Am urmărit cu deosebită atenție alocuțiunile prezentate, în care s-a vorbit despre sectorul petrolului și în care a fost reliefată măreția bărbaților români care au pus bazele primei industrii a petrolului din Europa, pornind din România. Cei prezenți la simpozionul jubiliar au omagiat seniorii industriei petroliere, încurajând, în același timp, tânăra generație de petroliști.

Aș fi dorit ca la acest eveniment să fi fost prezenți și ambasadorii altor state producătoare de petrol, precum Arabia Saudită, Kuweitul, Venezuela, Qatarul, Iranul, S.U.A. sau Marea Britanie. În aceeași măsură, aș fi dorit să fi fost invitați la această sărbătoare și experți irakieni din domeniul petrolului, mai ales că, la data de 16 decembrie 2007, locuitorii orașului Kirkuk, situat în Kurdistanul irakian, au sărbătorit împlinirea a 80 de ani de la prima extracție de petrol din istoria modernă a Irakului, care a avut loc în zona Baba Gor Gor din acest oraș, puțul respectiv primind atunci denumirea „K1”. Evenimentul a fost marcat de un festival, care a fost deschis de directorul Companiei de Petrol Nord și la care au participat reprezentanții președintelui Republicii și ai președintelui Regiunii Kurdistan, precum și numeroși responsabili din Ministerul Petrolului. Se cuvine menționat că în zona Kirkuk se află rezerve de petrol estimate la 10 miliarde de barili, iar câmpurile petrolifere din zonă produc în prezent aproximativ 650 000 barili pe zi, în pofida actelor de sabotaj comise de organizațiile teroriste ostile păcii și umanității. Cantitățile de petrol brut din câmpurile situate în zona Kirkuk sunt pompate spre portul Gihan din Turcia, spre a fi vândute pe piața internațională. Companiile de petrol americane și europene cumpără zilnic petrol brut irakian la prețul zilei, adică aproximativ 90 USD per baril.

O sursă irakiană din domeniul petrolului a afirmat că veniturile realizate din operațiunile de vânzare prin porturile din sudul țării (Basra) și prin portul turcesc Gihan au depășit 25 de miliarde de dolari, în perioada ianuarie-octombrie din anul curent, cantitatea vândută în perioada respectivă cifrându-se la 410 barili de petrol brut. Aceeași sursă a menționat că Irakul exportă în momentul de față, prin terminalul sudic Basra, cantități care ating 1 700 000 barili pe zi, în pofida actelor de contrabandă și de distrugere a conductelor, adăugând că majorarea prețului petrolului a ajutat Irakul în realizarea unor sume suplimentare uriașe, menite să susțină declanșarea procesului de reconstrucție, după războaiele lui Saddam și embargoul internațional asupra poporului irakian. Recent, ministrul irakian al petrolului, dr. Husein Shahrstani, a declarat, în cadrul unei emisiuni de televiziune, că în Irak există 27 de câmpuri petrolifere descoperite, pe lângă alte 25, în curs de a produce, toate acestea aparținând Companiei Naționale de Petrol. Totodată, au fost elaborate planuri de modernizare a vechilor rafinării de la Dora (Bagdad), Shaiba (Basra) și Beiji (Tikrit). Noi rafinării vor fi construite la Nasiriya, în sudul țării, cu o capacitate de 300 000 barili pe zi și, de asemenea, la Amara, în guvernoratul Misan.

Rezervele de petrol ale Irakului sunt apreciate la 225 miliarde de barili, și nu 115 miliarde conform estimărilor OPEC, Irakul deținând un sfert din rezervele de petrol ale lumii. Aceasta

înseamnă că cele mai mari rezerve de petrol se află în Irak, și nu într-o altă țară petrolieră. În ceea ce privește gazele naturale, rezervele irakiene sunt estimate la 2,3 trilioane metri cubi, majoritatea acestora fiind concentrate în câmpul Ukaz, în nord-vestul guvernoratului Al-Anbar, în apropierea frontierei irakiano-siriene.

Pe această cale, ne exprimăm speranța că firmele românești din domeniul petrolului și gazelor naturale vor contribui în mod eficient și accelerat la extragerea petrolului irakian și vor acționa pentru construirea unor noi rafinării în toate colțurile Irakului. Experiența românească este binecunoscută în Irak, iar poporul irakian privește cu prietenie și simpatie spre România, spre firmele românești. Este necesară desfășurarea unei largi campanii de încurajare a acestora, pentru a veni în Irak și a începe lucrul, mai ales că există un plan de dezvoltare exploziv, căruia i-au fost alocate zeci de miliarde de dolari. Nu vă ascund faptul că rezervele financiare pe anul 2007, care se apropie de sfârșit, se situează la circa 47 miliarde de dolari...

La revedere, spre o buna coordonare între țările noastre, între guvernele și companiile de petrol românești și irakiene!

Adel Murad
Ambasadorul Republicii Irak în România

București, decembrie 2007

6 și 7 decembrie 2007 au fost o mare sărbătoare și o adevărată împlinire pentru familia mea!

Dumneavoastră, printr-o organizare de-a dreptul excepțională, ați reușit un succes, să desfășurați în fața noastră, în cele două zile, o activitate de 150 de ani de industrie petrolieră, cu ajutorul interesantelor luări de cuvânt și cu microfilme sugestive.

Dacă trecutul l-am cunoscut în cei 31 de ani de activitate, trecut de care am fost tare mândră, acum pot spune că prezentul m-a entuziasmat și se adevărește faptul că specialiștii din industria de petrol au fost și sunt o elită.

„Moș Nicolae 2007” mi-a adus cel mai frumos cadou: „Medalia jubiliară”.

Sentimentul de bucurie este greu de exprimat în cuvinte!

Pot să spun: Mulțumesc!

Ing. geolog Rodica STĂNESCU

București, 12.12. 2007

Stimați foști colegi absolvenți ai Institutului de Petrol Gaze și Geologie București promoția 1956 de la toate facultățile, stimați colegi de breaslă și vârstă apropiată sau ce depășesc vârsta mea **octogenară**, precum și voi stimați tineri și tinere petroliste pe care v-am zărit în mijlocul celor peste 700 de profesioniști ce ne-am reunit împreună în superba sala N. Titulescu a pavilionului Romexpo din capitala,

Permiteți-mi să vă mărturisesc sentimentele de exuberanță ce le-am trăit în cele două zile (6-7 dec. 2007), în care au **glăsuț numai fapte - pragmatice** pe întreg parcursul derulării Simpozionului-Jubiliar al aniversării unui **SECOL și jumătate** de viațuire a industriei petroliere românești - ramura cea mai vârstnică și evolutivă a țării noastre.

Aș evoca patru nume din cei peste 30 de oratori de marcă, precum ale domnilor Seiceanu, Mihalache, Filipaș și tânărul Iulian Iancu pe care aș paria într-un eventual concurs cu tinerii din zona tehnologiei informațiilor și internetului din jurul lui Bill Gates.

Folosesc prilejul finalului de simpozion jubiliar, spre a transmite cele mai sincere **felicități pentru competență și performanță inginerescă**, echipei de profesioniști direcționată sub bagheta stimaților Gheorghe Buliga, Napoleon Antonescu și Violeta Dumitriu care m-au impresionat profund asupra modului - ingenios de gândire a aniversării acestui eveniment de valoare atât de importantă, într-un stil de-a dreptul occidental.

Pentru mine, devine însă de neînțeles cum echipa respectivă nu a reușit prin puterea cuvântului - invitațiilor trimise, să convingă prezenta la deschiderea unui simpozion jubiliar de prestigiu național, (doar pentru zece minute) a personalităților de frunte aflate la conducerea țării: șeful statului și cei doi foști șefi de stat, șeful guvernului (pardon, l-am văzut la tribună pe domnul Dorin Marin, șeful cancelariei premierului - evocându-i mesajul transmis), cei doi președinți ai Parlamentului României, alți miniștri și acei parlamentari ce s-au bucurat în județele cu zone petrolifere de votul cetățenilor petroliști tineri și pensionari ai acestor meleaguri istorice; Cum surprinzător, nu ne-a onorat cu prezenta **cel mai bogat om al României**, ce de curând a apărut debordant ca lider-incontestabil în TOP - 300/noiembrie 2007, nu pe spețele meseriei de arhitect așa cum s-a pregătit, ci pe baza tranzacționării acțiunilor grandiosului Combinat „PETROMEDIA“ - Năvodari (la care și cu mi-am adus modesta contribuție în timpul proiectării, construirii și intrării lui în producție) ca și pe seama acțiunilor cumpărate de la superba rafinărie VEGA-Ploiesti, reflectată în istoria României; De asemenea, n-am văzut acele figuri - importante de mari oameni de afaceri - în domeniul petrolului și gazelor naturale din subsolul României, ca: marele Rompetrol, Distrigaz-Sud, Luk-Oil, iar marea surpriză a produs-o cine credeți? PETROMUL privatizat, care defapt este OMV Austria (oare de ce ne-au sfidat? că noi românii în fond nu le-am produs nici un prejudiciu, ba din contră i-am ajutat oferindu-le la un preț destul de avantajos aurul negru din subsolul țării noastre și gazele naturale aferente și păcat că după cum am înțeles n-a participat nici un reprezentant din partea salariaților Petrom de naționalitate-română).

Aș dori să nu fiu greșit înțeles: prezența unor personalități de seamă ar fi fost onorantă nu pentru simpozionul jubiliar - propriu-zis care a durat două zile, ci cu precădere pentru omagierea unei industrii cu foarte mare pondere în avuția națională, la care se aniversau 150 de ani de existență în istoria României și îndeosebi pentru imaginea României, o Românie-petroliereă cu gazele naturale aferente, iar pe prim plan ar fi apărut că este omagiată concomitent și o Românie care conștientizează că de 11 luni a îmbrăcat o nouă Haină-Europeană, făcând parte din lumea civilizată.

Nădăjduiesc, ca ecoul și percepția simpozionului jubiliar al celor peste 700 de petroliști să figureze ca o frumoasă carte de vizită, dar pe fond s-ar conveni ca în continuare soluțiile adoptate, orientările, cugetările și gândirea unei mari familii de specialiști-adevărați la acest moment aniversar, să-și găsească materializare în sfera producției-materiale, a managementului-

performant, spre a glăsuși speranța că petrogaziștii români (cum evoca la tribună doamna Violeta Dumitriu) vor reveni în primul eșalon al marii familii de energeticieni ai lumii.

În finalul cuvintelor mele, aș rămâne deosebit de încântat ca reflectările aniversării acestui eveniment de anvergura unui briliant (metaforic spus) să ajungă să fie receptate și de către lumea civilizată, spre a vedea că România nu este reprezentată de oameni care apar în Media și care nu ne fac cinste în țară sau peste hotare, ci de către un popor de oameni cinstiți, harnici și onești din care descinde o adevărată lume a profesioniștilor de toate specialitățile ce-și desfășoară activități curate pe diferite domenii în țara lor ca și în străinătate și care prin faptele lor implementate pragmatic, reușesc să dovedească voința și dorința de evoluare spre progres și civilizație, dar mai cu seamă de conduită și comportament-decent, oriunde s-ar afla.

Cu deosebită stimă și considerație de breaslă,
precum și urări de sănătate, realizări, împliniri și
izbânzi pe toate planurile vieții dvs., familiei dvs. și a
tuturor celor ce vă sunt dragi,
LA MULȚI ANI pentru NOUL AN 2008,
Dr.ing. I. Columbeanu-senior

BUCUREȘTI 8.12.2007

Către Asociația S.I.P.G.

Simpozionul omagial **PETROLUL – MODERNITATEA TRECUTULUI ȘI GARANȚIA VIITORULUI** desfășurat la București în zilele de 6-7 decembrie 2007, dedicat unui secol și jumătate de la fondarea industriei petroliere în țara noastră a fost o excelență reușită, o izbândă științifică și organizatorică a întâlnirii elitei din această nobilă breaslă, din generații diferite, care-au făcut „istorie”. Comunicările foarte documentate au surprins evenimentele evoluției industriei petroliere, stimulate la început doar de simpla existență a acestei bogății subterane, urmată de perfecționarea exploatării „aurului negru”. Întâlnirile dintre participanții la această „agora” a petroliștilor de faimă, recunoscuți în lume, m-a impresionat în mod deosebit. Erau atât de vii, de bucuroși și fericiți ... S-au regăsit în acest cadru profesori și specialiști de vară patriarhală cu colegi din generații mai noi, conștienți fiind că împreună au înscris un capitol de aur în istoria petrolieră românească și universală. La această manifestare grandioasă, dedicată lor prin conținut, **oamenii-petroliști români**, veniți în număr impresionant din toată țara și din străinătate, au trăit profund sentimentul de familie „prețioasă”, puternică, legată și ... au simțit că sunt recunoscuți și apreciați ca valori reale durabile peste vremuri.

Felicitări inițiatorilor și organizatorilor.

Cercetător -muzeograf **Emilia ENACHE**
10 decembrie 2007, București

*clean energy
from nature itself*

Design by: COOPRAUSY ADVERTISING

www.romgaz.ro

PETROLUL SUB CUPOLA ACADEMIEI ROMÂNE

– trei discursuri de recepție –

GHEORGHE MACOVEI (1880–1969)

I. Profesorul G. Țițeica (1873–1939)

II. Contribuțiunea românească la cunoașterea petrolului)

(25 mai 1940)

RĂSPUNS: ION SIMIONESCU

(continuare din numărul trecut)

După ce industria extractivă luase oarecare dezvoltare, iar tehnica prelucrării țițeiului ajunsese la punctul de a nu mai putea continua pe bazele simpliste de la început și când, în fine, se constatase că din el se pot obține produse mult mai prețioase decât lampantul și păcura, petrolul devine un interesant obiect de cercetare și din punct de vedere fizico-chimic. Primele studii sistematice în această direcție încep pe la 1900.

În fruntea chimiștilor ce s-au ocupat cu asemenea probleme în perioada antebelică stă personalitatea proeminentă a profesorului Petru Poni și cea a d-lui dr. Lazăr Edeleanu. Lucrările lor, intrate de atunci în patrimoniul științei universale, sunt un fericit început și un puternic impuls pentru cercetările de mai târziu.

Petru Poni este cel dintâi chimist care a cercetat sistematic compoziția petrolurilor românești. Ocupându-se în laboratorul lui de la Iași, încă din 1900, cu studiul câtorva țițeiuri, el reușește să separe diferite hidrocarburi din seriile: parafinică, naftenică și aromatică, subliniază prezența în mare cantitate a acestor din urmă și stabilește, în același timp, existența câtorva compuși, a căror importanță pentru calitatea benzinei se recunoaște mai târziu. Pe lângă aceasta, lui îi revine și meritul de organizator și îndrumător al Comisiunii naționale de petrol, al cărei președinte a fost ales în 1908.

În 1906, odată cu înființarea Institutului Geologic, începe acolo o fructuoasă activitate de cercetări. D-rul L. Edeleanu, șeful de atunci al laboratorului de chimie al acestui institut, execută o serie de studii asupra proprietăților fizico-chimice a petrolurilor românești, începute deja mai înainte. Ca rezultat al acestor cercetări, el dă la lumină, în colaborare cu ing. I. Tănăsescu și d-l dr. C. Petroni, principala lucrare intitulată *Studiul petrolului românesc*. Iar într-o altă colaborare, cu G. Filitti, prof. G. Many, prof. Pfeiffer, d-na S. Dulugea și d-l ing. G. Gane, întreprinde studiul lampantelor și a altor produse de destilație. Însă aportul cel mai important al doctorului Edeleanu constă în imaginarea unui procedeu de rafinare a țițeiului cu bioxid de sulf lichid, procedeu ce și-a găsit aplicare în lumea întreagă. Peste 40 de instalațiuni, răspândite în Europa, America și Indiile olandeze, însumând o capacitate de prelucrare zilnică de peste 30 000 t produse petrolifere, aplică procedeul Edeleanu.

Este de remarcat că, grație rezultatelor acestei fericite colaborări, d-l Edeleanu devine membru permanent în Comisiunea internațională pentru unificarea metodelor de analiză a derivatelor de petrol și tot ele au dat delegațiilor noastre la diferitele congrese și reuniuni internaționale autoritatea de a impune punctul de vedere românesc acelor reuniuni.

150 de ani de petrol în România

Tot la Institutul Geologic, d-l dr. C. Petroni studiază, între altele, problema descompunerii termice a distilatelor de petrol. Această lucrare are o importantă consecință practică, căci, plecând de la rezultatele ei, s-a ajuns, în preajma intrării noastre în război, la construirea a două fabrici pentru obținerea industrială a toluenului prin pirogenarea benzinei grele sau a lampantului. Această substanță este, după cum se știe, materia de plecare în fabricarea tritolului, explozibilul munițiilor de artilerie.

În perioada de după război, posibilitățile de studiu ale petrolului se amplifică considerabil, prin înființarea celor două politehnici, de la București și Timișoara, și a celor două institute de chimie industrială de la universitățile din Iași și București. Așa că, după 1920, activitatea în acest domeniu devine din ce în ce mai rodnică.

Lucrările care se impun în primul rând atenției noastre, prin varietatea și importanța lor pentru industria națională, sunt cele executate în Institutul de Chimie Industrială din București, de sub conducerea colegului nostru de onoare, d-l prof. N. Dănăilă. Reunite de curând într-un volum de *Cercetări științifice*, ele pot fi grupate în două categorii: studii cu caracter analitic, care au urmărit determinarea compoziției chimice a produselor petrolifere și stabilirea de metode analitice în vederea atingerii acestui scop, și cercetări cu caracter chimico-tehnic, de o extremă utilitate în valorificarea rațională a produselor petrolifere.

Contribuțiuni tot așa de interesante la cunoașterea compoziției chimice a petrolului românesc, a fracțiunilor lui și a izolării de indivizi chimici din acest petrol au fost aduse de d-l prof. C. Nenișescu de la Politehnica din București și de elevii săi, precum și de d-l V. Cerchez, de la aceeași politehnică.

Universitatea din Iași, prin Laboratorul de Chimie Tehnologică de sub conducerea d-lui prof. C. Otin și cel de Chimie Minerală, a contribuit, de asemenea, cu o serie de lucrări în domeniul crackingului și, mai ales, cu un important studiu asupra asfaltului de Matia.

La rândul ei, Politehnica de la Timișoara, prin d-l prof. C. Căndea și colaboratorii săi, se înscrie și ea cu cercetări în domeniul crackingului și a gazului metan, precum și a posibilităților de întrebuințare a acestui gaz în industria metalurgică și chimică, ca mediu reductor.

Cât privește Laboratorul de Chimie al Institutului Geologic, el s-a menținut pe linia cercetărilor așa de fericit începute înainte de război. Sub merituosă conducere a d-lui dr. E. Casimir și cu colaborarea d-lor C. Creangă, M. Dimitriu și C. Dumitrescu, se reia studiul metodic al petrolurilor noastre, pe formațiuni geologice, schele și societăți, pentru determinarea valorii comerciale a tuturor țițeiurilor statului în legătură cu valorificarea lor. În mod paralel, d-l Creangă se ocupă de ameliorarea uleiurilor de uns, iar d-l P. Petrescu, cu studiul apelor de zăcământ.

Dintre rezultatele obținute de români în laboratoarele din străinătate se cuvine să amintim cercetările d-lor I. Teodorini și S. Philippide, executate înainte de război asupra crackingului, puțin cunoscut pe atunci, cât și cele din domeniul chimiei fizice aplicată la petrol, întreprinse după război de d-nii G. Rădulescu și M. Iordăchescu, în laboratoarele Școlii Superioare de Petrol din Strasbourg.

În fine, nu vom putea încheia acest capitol fără a menționa, printre cercetările asupra proprietăților fizice generale ale petrolului românesc, studiul d-lui prof. dr. Hurmuzescu asupra însușirilor lui radioactive.

Desigur, o analiză amănunțită a muncii depuse în direcția fizico-chimică a petrolului, prin care să fi scos mai în evidență valoarea ei, n-a fost posibilă în această împrejurare. Însă faptul că rezultatele ei au fost însușite de știința internațională, că au determinat o raționalizare înaintată în procedurile de prelucrare și că o valorificare mai justă a produselor a putut fi realizată, sunt suficiente dovezi de valoarea ei, atât în ordinea teoretică, cât și în cea aplicată.

*

Rezultate cel puțin tot atât de importante au fost obținute și în domeniul geologiei petrolului. În afară de faptul că cunoașterea zăcămintelor noastre se datorește exclusiv străduințelor românești, geologii noștri au fost preocupați de la început de marea problemă a originii și genezei acestui mineral. Și cu drept cuvânt. Căci de modul cum poate fi privită această chestiune depinde întreaga concepție despre formarea, evoluția și caracterele zăcămintelor lui. De altfel, aceasta este cauza pentru care problema originii petrolului s-a pus în toate țările de la primele cercetări pe teren.

La epoca în care apar cele dintâi însemnări asupra zăcămintelor românești, două ipoteze se găseau față în față cu privire la proveniența acestui produs: ipoteza originii minerale și cea a originii organice.

150 de ani de petrol în România

Se pune, prin urmare, chestiunea de a ști prin care din aceste două teorii poate fi explicată originea petrolului nostru și formarea zăcămintelor lui.

Primul român care a atacat această problemă a fost Gr. Căbălcescu. La 1887, acum 53 de ani, acest mare cercetător al pământului românesc și-a făcut intrarea solemnă în Academia Română tratând despre *Originea și zăcămintele petrolului în general și particular în Carpați*. Discursul lui a fost o caldă pledoarie pentru originea minerală a acestui produs. Sub influența ideilor lui Berthelot și ale lui Mendelejeff, autorii ipotezei acestei origini și pe baza rezultatelor studiilor asupra fenomenelor fumeroliene, Cobălcescu analizează, la lumina acestor idei și fapte, cunoștințele de pe atunci asupra structurii Carpaților și, printr-o privire comparativă cu condițiile geologice ale regiunilor petrolifere din alte țări, ajunge la concluzia că petrolul este un produs de emanațiune al magmei din interiorul pământului.

Deși câțiva cercetători străini, cari făcuse cunoștiință în trecut cu unele zăcăminte de la noi, cum a fost Coquand, în 1867, Fuchs și Sarrasin în 1873, exprimase aceeași părere; modul cum a îmbrățișat Cobălcescu chestiunea este cu totul original, iar lucrarea lui apare ca o admirabilă sinteză a cunoștințelor de atunci.

După Cobălcescu urmează o perioadă în care activitatea în acest domeniu stagnează. Însă, cam de la data la care a început studiul chimic al petrolului, se reiau și cercetările asupra geologiei lui. Astfel, în 1901 și 1902 apar o serie de note și însemnări asupra geologiei acestui produs, dintre care se remarcă, prin caracterul ei de ansamblu, lucrarea onorabilului nostru coleg, d-l prof. L. Mrazec, asupra distribuirii zonelor petrolifere din România.

De aci înainte studiul geologiei petrolului urmează cu înțâietate. Grație impulsului dat de dezvoltarea industriei extractive și grație mai ales sprijinului oficial, întâi prin Comisiunea de petrol, înființată în 1903, și apoi prin crearea Institutului Geologic, în 1906, acest studiu trece pe primul plan al preocupărilor geologice.

Dintre cercetătorii din perioada antebelică se desprinde, în mod deosebit, personalitatea impunătoare a d-lui prof. Mrazec. Ca membru în Comisiunea de petrol, împreună cu C. Alimăneșteanu, animatorul industriei noastre miniere, și nu mult după aceea, ca director al Institutului Geologic, el desfășoară o prodigioasă activitate pentru dezlegarea diferitelor probleme geologice ale țării și, în legătură cu ele, ale zăcămintelor de materiale utile.

Cu o largă înțelegere a naturii și proporțiilor acestor chestiuni și cu o admirabilă putere de intuiție, d-sa atacă, în primul rând, marea problemă a petrolului. Concepțiunile d-sale asupra originii acestui produs și a formării zăcămintelor lui sunt formulate pentru întâia oară în memorabilul său discurs de recepțiune *Despre formarea zăcămintelor de petrol din România*, rostit în fața Academiei, acum 33 de ani. Cu această ocazie, d-sa a pus chestiunea formării zăcămintelor noastre în toată plinătatea ei. După ce arată insuficiența ipotezei susținute de Cobălcescu cu 20 de ani în urmă față de faptele noi, trece la examenul ipotezei originii organice, care, în urma cercetărilor lui Engler, Hoefler, Zuber, Potonié și alții, căpătase un ascendent simțitor asupra celei minerale. Partizan hotărât al teoriei organice în concepțiunea cea mai riguroasă științifică, d-sa explică în cadrul ei formarea zăcămintelor românești, în caracterele cărora îi găsește nouă elemente de sprijin.

Într-o serie de sinteze ulterioare, ce culminează cu magistrarele sale „lecțiuni” ținute la Sorbona, în 1921, d-l prof. Mrazec amplifică și completează contribuțiunile sale privitoare la originea petrolului și punerea lui în zăcământ.

Dintre aceste contribuțiuni este de relevat, în primul rând, semnalarea generalității fenomenului de bituminizare, pe care-l consideră ca „unul din marile fenomene ale naturii, foarte de aproape legat de viață și de sedimentație”, fapt de o importanță deosebită prin luminile ce le aruncă asupra condițiilor de formare a petrolului. Apoi, în timpul când între organişti se discuta proveniența animală sau vegetală a acestui produs, d-sa se alătură hotărât la părerea că microorganismele planctonice, purtătoare de grăsimi, indiferent dacă aparțin animal sau vegetal, sunt acele care au furnizat, prin aglomerarea lor în anumite regiuni ale mediului marin, materia lui primă. Ideea și-a găsit ulterior și la noi o puternică confirmare prin descoperirea unor importante strate de diatomit intercalate între stratele de origine a petrolului. De asemenea, în timp ce o bună parte din cercetători, în frunte cu Hoefler și cu Zuber, credeau în autohtonismul petrolului, d-l Mrazec aduce un puternic sprijin ideii de migrațiune și fixează în mod ferm noțiunile de zăcământ primar și zăcământ secundar.

Dar aportul d-sale cel mai important la cunoașterea originii petrolului constă în studiul apelor

de zăcământ. Astăzi este știut că acest produs, ca și bituminele gazoase, sunt întotdeauna însoțite în zăcământ de ape sărate iodurate. Însă, până la d-sa, cercetătorii trecuse cu vederea aceste ape și chiar dacă nu le ignorase complet, nici mare atenție nu le-au dat.

Prof. Mrazec este cel dintâi care constată tovărășia lor nedespărțită cu petrolul, este primul care le studiază și le explică. Dacă dintre elementele ce le conțin în soluțiune, sarea și bromul indică o origine marină, ceea ce-l face să le considere ca ape fosile, prezența iodului nu poate fi explicată decât ca provenind din corpul organismelor ce au trăit în acea apă, din descompunerea cărora a rezultat petrolul. Argument de o valoare incontestabilă pentru originea organică a acestui produs.

În fine, studiile întreprinse de acest savant asupra zăcămintelor de petrol, cât și asupra celor de sare, l-au condus la descoperirea aceluia tip de anticlinal, numit de d-sa cută diapiră, de care sunt legate cele mai bogate acumulări de petrol ale noastre. Generalitatea acestui tip nu a întârziat a fi recunoscută în mai toate zonele tectonice ale scoarței, iar multe din zăcămintele petrolifere din unele regiuni străine, ca cele din Hanovra, din Caucaz, din Gulf Coastul american și din Istmul Tehuantepec, îmbracă caracterele tipului diapir, recunoscut întâia oară la noi.

Impulsul dat de d-l Mrazec studiilor petrolului a creat printre geologii noștri un curent ce s-a transformat într-o adevărată școală. Colaboratorii și elevii săi de la Institutul Geologic, de la d-l Sava Atanasiu, Murgoci și Tănăsescu, până la cei mai tineri au continuat cu succes seria studiilor zăcămintelor noastre.

Printre aceștia un loc cu totul de onoare îl ocupă Ion Tănăsescu, același care s-a distins atât în domeniul tehnicii, cât și al chimiei petrolului. Spirit eminent și științific și fericit temperament de cercetător, lui i se datoresc primele studii asupra regimului termic din regiunile noastre petrolifere, asupra gazelor din zăcămintele de petrol și influența lor asupra nivelului hidrostatic al apelor din formațiunile petrolifere și, mai ales, cele asupra condițiilor fizice de acumulare ale hidrocarburilor și normele pentru evaluarea zăcămintelor lor.

În afară de cunoașterea în amănunt și de inventarierea câmpurilor petrolifere de diferite categorii, ce a revenit Institutului Geologic, tot de la acest institut au plecat, pe măsura înaintării studiilor regionale, precizuni cu privire la diferitele laturi ale problemei petrolului în general și, în special, în Carpați. Dintre acestea menționăm în treacăt: cheștiunea rocei mame, cheștiunea migrațiunii și a punerii în zăcământ, a originii apelor sărate etc., așa că astăzi școala românească de petrol vede clar în tot ce privește geologia și condițiile de formare a zăcămintelor, nu numai de la noi, dar și din alte părți.

Însă activitatea geologilor români mai are o latură, care, dacă nu e înscrisă nicăieri, nu e mai puțin importantă. Este vorba de contribuția directă și imediată la propășirea industriei extractive, fie prin colaborare permanentă, fie prin avize și consultațiuni întâmplătoare, date întreprinderilor din țară, și chiar și din străinătate. Căci bunul nume al școalei noastre de petrol, trecând peste hotare, s-a răspândit nu numai în lumea științifică, ci și în cea a industriei. Iar geologii români au fost chemați pentru consultațiuni în diferite țări ca: Rusia, Slovacia, Polonia, Italia, Egipt, Maroc și, chiar, și în America. Pe de altă parte, același bun renume a atras la noi străini în vederea completării cunoștințelor și specializării în acest domeniu. Fără a fi instituție de învățământ, Institutul Geologic se mândrește a fi avut ca elevi în vederea specializării, în afară de români, tineri ingineri și geologi din: Franța, Elveția, Polonia, Portugalia și Italia.

Domnule Președinte,
Onorați colegi,
Doamnelor și domnilor,

Deși cele arătate nu pot da decât o idee cu totul generală de valoarea contribuției de care ne-am ocupat, nu aș voi să insist mai mult. Totuși, vă cer îngăduința ca, înainte de a încheia, să evoc câteva momente din viața industriei noastre de petrol, în care această contribuție este, cu deosebire, pusă în evidență.

În 1907, tehnicienii și oamenii de știință români, afectați direct sau indirect acestei industrii, trec o strălucită probă de maturitate în fața reprezentanților tehnicii și științei internaționale a petrolului. Întruniți în al III-lea Congres internațional de petrol la București, cei mai distinși geologi, chimiști și ingineri străini au posibilitatea să examineze la fața locului realizările spiritului românesc în acest domeniu. Lucrările aceluia congres, luminos popas în mersul tehnicii și științei petrolului în perioada

150 de ani de petrol în România

dinainte de război, poartă adânc imprimată pecetea contribuției românești.

Mai târziu, după vremurile de dureroasă amintire a anului 1916, când tehnicianul român, pus în tragica situație de a-și distruge propria lui operă, abate strășnicie de apocalips asupra câmpurilor noastre petrolifere, același tehnician, în colaborare cu geologul român, nu numai că reface întreaga industrie într-un interval foarte scurt, dar o ridică la un nivel nebănuit mai înainte.

În 1925, el se supune la o nouă probă în fața primului Congres internațional de foraje, întrunit la București, pe care o trece în mod strălucit.

La rândul său, geologul român are ocaziunea să arate, în 1927, celor mai distinse autorități internaționale, întrunite atunci la noi, la a II-a Reuniune a Asociației Carpatice, realizările sale atât în geologia țării, cât și în cea a petrolului. Succesul pe care l-a obținut s-a înscris ca o frumoasă pagină în istoria geologiei române.

Dar cel mai mare titlu de merit și-l cucerește tehnicianul nostru în perioada de acută criză economică dezlănțuită la începutul ultimei decade.

În urma scăderii catastrofale a prețului petrolului pe piețele mondiale și față de adâncimea din ce în ce mai mare la care se găseau zăcămintele noastre, exploatarea lor era pe punctul de a deveni nerentabilă. Momentul era critic. Aceasta ar fi însemnat o stagnare a industriei de petrol, cu urmări extrem de supărătoare pentru economia noastră de stat. Căci, desigur, greu s-ar fi suportat o reducere a cifrei exportului, ce ar fi putut merge chiar până la 60% din exportul total al țării, după cum nu cu ușurință s-ar fi renunțat până la o treime din bugetul de venituri al statului, fără a mai socoti că o întreagă armată de lucrători și funcționari ar fi rămas fără întrebuințare.

În aceste condițiuni, nu era decât o singură ieșire din impas: scăderea prețului de cost. Din fericire, tehnicianul nostru a găsit soluția, imaginând și aplicând, în procedeul de foraj, pe lângă alte îmbunătățiri de ordin tehnic, așa-numitul sistem al coloanei unice. Prin aceasta s-a obținut o economie sensibilă de material și de timp, ce a scoborât prețul de cost al țiteiului la nivelul la care exploatarea mai departe a fost posibilă. Salvând o situație critică momentană, tehnicianul nostru a realizat, în același timp, un important progres în tehnica forajului, adoptat și aplicat ulterior și în alte țări.

Domnule Președinte,
Onorați colegi,

Desigur că, orice revizuire a manifestărilor energiei naționale și a contribuțiilor ei la sporirea patrimoniului propriu și, cu atât mai mult, a celui universal, este întotdeauna un întăritor al încrederii în forțele proprii și o asigurare de viitor. În ceea ce privește manifestarea de care ne-am ocupat, cred că este inutil să adaug și să afirm că aceeași pricepere și aceeași muncă care a scos până acum din pământul nostru peste 120 milioane de țitei va ști, și de acum înainte, să scoată și să pună în valoare tot ce se găsește în el.

Dar astăzi, în această vreme de neliniște și de nesiguranță, astăzi, când se plămădește în sânge o altă așezare a lumii, o astfel de revizuire este cu atât mai indicată și mai bine venită, cu cât ea aduce încă o afirmare a dreptului la viață liberă, liniștită și neturburată de nimeni.

Națiunea noastră a dat suficiente dovezi de legitimitatea acestui drept. Însă cum o nouă dovadă nu poate fi niciodată de prisos și cu atât mai puțin acum, mi-am îngăduit să aduc în fața Domniilor voastre această palidă imagine a străduințelor pentru cunoașterea și punerea în valoare a celei mai importante bogății a subsolului nostru.

Și cum aceste străduințe, această muncă creatoare nu e cu nimic mai prejos de oricare alta, vă cer îngăduința ca, terminând, să aduc, din acest loc și în această împrejurare, omagiul cuvenit, de stimă și admirațiune, specialiștilor de tot felul și de toate gradele: geologi, chimiști, ingineri, economiști etc., de la gânditorul cel mai subtil și de la directorul de întreprindere și conducătorul de șantier până la ultimul sondor și rafinor, prin a căror pricepere și vrednicie se aduce un remarcabil aport la propășirea științei universale și se întreține cea mai importantă industrie a țării.

RĂSPUNSUL D-LUI PROF. I. SIMIONESCU

Domnule Președinte,
Stimați colegi,

Obiceiul discursurilor de recepțiune, introdus și la Academia Română, este la noi, poate, mai folosit.

E un prilej ca, prin pomenirea activității unui predecesor, să se întărească, inel cu inel, lanțul continuității spirituale de la noi, aducându-se dovezi concrete și asupra însușirilor noastre etnice, nu prea deosebite în sine de ale altor neamuri. În zile cum e cea de azi, putem învedera că „și în Moldova sunt oameni”, după cum cu mândrie a rostit Miron Costin, dar și ca semn de protestare.

Propagarea culturii în omenire nu s-a împlinit uniform. În calea ei au existat piedici, regiuni de liniște, dar și curente de vârtejuri. În această privință, din păcate, poporul nostru a fost dezavantajat. Din cauze istorice ori geografice, cultura apuseană ne-a ocolit îndelungă vreme. Rar pătrundea până la noi câte o rază din lumina orbitoare de pe aiurea. Ca și trâmba razelor de soare în pădurea deasă, naștea mai mult contraste între amurgul lăsat mereu asupra-ne și strălucirea cerului înseninat de pe aiurea. Furtunile ce se abăteau neogoiate din toate părțile nu ne dădeau răgaz, veacuri după veacuri, să ne gândim la alta decât cum să ne păstrăm viața. Chiar dacă s-ar fi împrăștiat și prin melegurile noastre semințele culturii, vânturile aspre le spulberau. Nu puteau prinde temeinic colț pentru rodnicie bogată și trainică. Așa se lămurește că atunci când aiurea, în ținuturi mai favorizate, domnea lumina zilei din amiază, la noi cel mult dacă se arată prevestirea zorilor. Când în Franța literatura atinge apogeul clarității de exprimare și a perfecțiunii ca formă sub Ludovic al XIV-lea, la noi Miron Costin și Neculce încheagă accentele de dureroase încercări ale norodului, culminând în acele sfâșietoare „Vai! Vai! Vai de tine, biată Moldovă”.

Nu trebuie să uităm lesne această neprielnicie istorică, ci, cântărind-o, să nu continuăm a face comparație în defavoarea noastră între mărețele domuri gotice înălțate aiurea în văzul tuturor și micuțele juvaieruri arhitecturale ascunse în tainuitele funduri de văi de la noi.

Nu ne era îngăduit mai mult; ceea ce am săvârșit însă denotă același îndemn sufletec, dar și o măiestrie desăvârșită în arta de a construi.

Principalul este tocmai această constatare a puținței de a împlini ceva bun, trainic, dacă nu în totul identic, măcar analog cu alții.

Iată de ce, ori de câte ori se ivește prilejul de a dovedi obiectiv valoarea însușirilor noastre pozitive este o datorie și o mulțumire de a le scoate în relief. O datorie spre a ne îmbărbăta noi pe noi (cei prezenți, dar mai ales pe cei de mâine), că nu suntem printre codași, cum caută să ne reprezinte dușmanii; că, dimpotrivă, suntem în măsură să săvârșim ceva trainic chiar pentru evoluția omenirii. Încolțește și mulțumirea sufletească întăritoare, când ne putem convinge, fără amăgirea preamăririi numai din sentiment național, că, dacă vom ajunge să întemeicim un mediu înțeleghător și susținător, vom fi în stare să ne apropiem cultura râvnită de la alții.

De aceea, cercetarea vieții energiilor noastre pozitive și a împlinirilor lor de durată trebuie să intre în preocuparea fiecăruia dintre noi.

De asemeni, să nu uităm că evoluția noastră generală, în împrejurările nefavorabile în care s-a săvârșit, ne-a dus la o anormală structură, care trebuie îndreptată.

S-au suprapus două straturi disproporționate ca dezvoltare în alcătuirea întregului nostru social. De o parte unul, subțire, uneori înălțat în spațiurile eterate ale universalității; de alta, cel precumpănit, rămas încă în lumea credințelor arhaice, cu practica „focului viu” pentru înlăturarea boalelor ori cu scoaterea mătrăgunei cu un ritual din alte vremuri.

Cele două straturi își duc traiul aproape, deosebit, fără tranziție în cele mai multe cazuri, adese fără țesut de legătură, care să deie vînjoșenie și sănătate trupului întreg social. De o parte, o năzuință, firească în aparență, de ridicare tot mai sus, cât mai sus, ceea ce uneori e necesară pentru încredințarea altora de valoarea noastră etnică. De altă parte, lumea celor măcar 50% analfabeți, care n-au puțința să folosească cultura pentru întărirea vieții lor, în fond reala viață a neamului.

Urmările trecutului, prea îndelung nebăgate în seamă în graba de a ne îmbrăca în hainele apusene, trebuie cât mai neîntârziat șterse, căci altfel constituie un pericol de slăbire a energiei colective.

150 de ani de petrol în România

Folclorul, rezistența îndelungă la asprimele traiului reprezintă îndeajunse semne de existența unei deosebite forțe etnice, dovedită și prin întâmplătoarele izbucniri spre înălțime ale celor răsăriți din anonimul mulțimii. Părăsită prea din cale afară, expusă la ademenirile destrămoare sufletește și trupește, ale unui nou mediu, creat prin mijloacele moderne de răspândire, energia latentă poate slăbi din ce în ce, se poate altera sau poate ușor devia spre devastare, ca și furia valurilor unui râu ieșit din matcă.

Iată de ce la noi, mai mult decât aiurea, unde s-a stabilit o diviziune a muncii chiar în domeniul spiritual, datoria celor ajunși în sferele înalte ale intelectualității, prin sforțări individuale uneori nebănuite, e să nu persevereze numai în zborul amețitor al rafinelor preocupări. Au datoria să-și mai arunce privirea spre starea celor de unde au purces, unde stă, tănuită, nădejdea neconținutei primeniri de forțe și valori, de unde se întind mâni spre rugă și îndurare, unde luminarea minții este necesară, absolut necesară, unui trai omenesc, în zilele de azi cu mult schimbate de cele trecute. Tăria unui popor, mai mult azi decât ieri, stă în sănătatea și armonia trupească și sufletească a celor mulți, în infiltrarea cunoștințelor folositoare traiului lor, ceea ce atrage după sine întărirea temeinică a substratului pe care se sprijină edificiul întreg al neamului. Lăsat în jeliștea vântului și a zloatei, în mizeria economică și sufletească, poate avea drept urmare catastrofa prăbușire a totului, mai dureroasă tocmai pentru cei care se deprinsese să viețuiască în sferele înalte ale seninului perfect.

Unii au înțeles această datorie față de semenii lor mai puțin norocoși; n-au uitat de unde au pornit și n-au pregetat să le întindă o mână de ajutor, sacrificând o parte din muncă, din vreme, făcând ca, din harul lor, să se reverse stropi binefăcători.

Dintre ei a fost și regretatul fost secretar general, a cărui personalitate complexă noul nostru coleg a schițat-o azi cu trăsături atât de vii și puternice.

Din manifestațiunile activității sale variate, din dese convorbiri ce le aveam cu el, m-am convins de lupta ce o ducea în taina sufletului său, prea puțin exteriorizat, pentru a-și îndeplini datoria și către știința în care ajunsese un îndrumător universal, dar și către cei rămași mai în umbră, din care și el s-a înălțat.

Activitatea lui poate fi dată, astfel, drept exemplu, mai ales generațiilor tinere.

Răsărit din mulțimea satelor, a fost unul prin care se dovedește pe deplin tocmai existența valorii reale chiar pentru abstracte speculațiuni intelectuale, ascunsă în umbra celor rămași analfabeți. Prin muncă istovitoare, Țițeica a biruit nevoia, a biruit lipsa îndemnelor favorabil aplicării sale. Printr-o pregătire, care putea istovi pe alții, ajuns în mediu favorabil, repede s-a adaptat, dând iarăși o dovadă lesne de prins, că nu există nici o deosebire între tovarășii lui, rod al unei evoluții ancestrale, îndelungi și între cel venit din lumea analfabetismului aproape integral. A devenit egalul unora; a întrecut pe mulți. Prin lucrările sale a ajuns, repet părerea specialiștilor competenți, un real creator de noi cărări în matematica superioară, cu drumuri atât de bătute din depărtate vremuri.

A avut toate însușirile savantului adevărat: muncitor până în clipa când a închis ochii, de o modestie care contrastează cu vâlva răscolită în jurul celor ce socot oportunitatea ca o măiestrie a vieții, cu un sentiment adânc și sincer de dragoste de țară, pe care a făcut-o cunoscută în afară, căreia îi închina neogoiată munca în îndeplinirea datoriei, în orice însărcinare avea.

S-a uitat în jur; nu a șters din suflet obârșia. A văzut că unii așteaptă de la el îndrumări, chemări spre ceea ce el luase drept idealul vieții: integritatea, munca, împlinirea datoriei. Și astfel se alătură la „Gazeta matematică”, spre a îndemna pe tinerii liceani către cercetare și știință. A întemeiat, cu G. Longinescu, „Natura”, revista de popularizare științifică, ajunsă în al 29-lea an, cum scrie: „spre a stâmpăra, în măsura puterilor noastre, dorul fără margini a fiecăruia dintre noi de a ști și de a afla cum și în ce fel se petrec lucrurile în natura nesecată și în laboratorul savantului”. Sfaturile sale cu vorbă domoală, dar cu scilipiri convingătoare, date săptămânal în fața auditorului de la „Casele Naționale”, erau pline de înțelepciune, de înălțare etică, de îndemn spre datorii adeseori uitate.

Prin întreaga manifestare, va rămânea drept pildă vie de îmbinarea necesară la noi, folositoare, a savantului înălțat în sferele gândirii creatoare și înțelegătorul mediului în care trăiește, de întărirea căruia se îngrijește neconținut.

În a doua parte a cuvântării sale, stimatul nostru coleg a desfășurat mai pe larg o importantă fază din evoluția științifică din România, asupra căreia nu mă voi opri pentru că ar însemna să repet ceea ce el a rostit cu atâta competență și, mai ales, cu atâta convingere și mândrie de bun român.

Demn de relevat, spre a completa printr-o exemplificare mai largă cele spuse mai înainte, este partea însemnată pe care au luat-o geologii români, cei mai în vârstă, ca și pleiada de destoinici tineri azi

în activitate, nu numai la cunoașterea bogățiilor naturale, din care unele ne-au scăpat din încurcături economice, dar, mai ales, la desăvârșirea tehnică a exploatării lor.

Ați ascultat faptele. În jurul universităților noastre tinere, cea mai veche din Iași abia a împlinit trei sferturi de veac, repede s-a creat o atmosferă de serioasă de cercetare a complicatelor condițiuni geologice, legate îndeosebi de zăcămintele petrolifere. Am avut puțința ca prin noi să săvârșim lucrări pentru lămurirea cărora la început se chemau somități străine. Nu numai că competența lor a fost egalată de alor noștri, dar s-au inversat repede rolurile.

Ai noștri fură chemați în străinătate, spre a da lămuririle trebuitoare, iar în direcția tehnică, inginerii români repede au înlocuit pe cei străini, care se socoteau singuri în măsură să ducă la bun sfârșit întreprinderile petrolifere.

Acesta este unul din multele exemple, din care se poate ușor deduce:

1. că în plămada etnicului nostru se găsește un țesut tot atât de complex ca și acel al popoarelor conducătoare în ale științei și culturii în genere;

2. că suntem în stare, prin o efortare chibzuită, conștientă și mai ales metodic condusă, să iuțim evoluția noastră generală, încetinită în trecut nu din vina noastră, nu din lipsa însușirilor necesare pentru progres.

Și iată cum cuvântarea colegului asupra unui domeniu de știință pură și aplicată a desfășurat înaintea noastră dovada nu numai de valoarea individuală a unor personalități răsărite din substratul etnic, fără ascendență pregătită, dar și de valoarea energiilor colective.

Atunci când cultura va fi adâncită, răspândită neîntrerupt și cu toată convingerea, nu numai mulțimea va căpăta priceperea necesară ca munca ei să fie mai rodnică, dar din ea vor putea răsări forțe mai numeroase, destoinice, pentru ca și neamul nostru să icie parte activă la progresul omenirii prin adausul original al specificului etnic.

Stimate coleg,

Nici d-ta nu faci excepție de la cele spuse mai înainte. Și d-ta ai ieșit din mediul satului, luând apoi zborul către înălțimile unde te-ai întâlnit cu atâta alții asemenea ca origine.

Ca fiu de învățător din județul Vaslui, ai cunoscut mizeria satului, contrastul prea sfâșietor uneori între viața de întunec și cea a orașelor, către care s-a îndreptat prea adesea grija gospodarilor obștești. Spre deosebire de alții însă, amintirea copilăriei nu s-a șters repede, nici chiar azi, din inima d-tale.

S-ar fi schimbat mult fața satelor noastre, dacă cei zburătăciți din ele, unii ajunși la situații sociale și materiale de invidiat, ar fi păstrat neștirbită această amintire, contribuind, din prisosul zilnicelor cheltuieli, la schimbarea satului din care s-au ridicat, dovedind legături mai concrete, nu numai sentimentale, cu meleagurile în care au copilărit.

Pe urmă ai apucat calea atătora, urcați mai sus. Ai urmat la Liceul Național din Iași, cu tradiție veche; în 1899, ai pășit pragul Universității Mihăilene, înscriindu-te la Facultatea de Științe, atras către științele naturale, poate și prin faima neslăbită ce a lăsat acolo activitatea unui Cobălcescu ori Poni, cel dintâi întemeietorul studiilor geologice de la noi, al doilea îndrumător în cercetările chimice.

Te-am avut elev, apoi ajutor la lucrările din laborator. Ți-am apreciat de la început dorința de a cunoaște, spiritul metodic în lucrări, preciziunea în expunere, rar trecând peste deducerea nesprrijinită pe dovezi, calități inerente cercetătorului conștiincios, care nu alunecă prea lesne pe panta, de multe ori ademenitoare, a închipuirii, ce se topește repede. Aceste însușiri le-ai adunat în teza d-tale de doctorat asupra bazinului de la Bahna, prin care ai avut meritul să deschizi, cel dintâi, calea tezelor de doctorat în geologie, bazate pe studiul țării și trecute la o universitate din țară. Ai arătat prin aceasta calea normală ce trebuia la noi urmată de la început, pentru ca progresul științific să se fi înfăptuit mai repede. Ai cunoscut de la primii pași greutățile inerente lucrului în țară. Prin perseverență și muncă anevoioasă le-ai biruit. Nu s-a născut însă în suflet o prăpastie, cum s-a întâmplat cu mulți dintr-aceia care și-au trecut doctoratul în străinătate, în condițiuni de lucru mult mai avantajoase, dar apoi au activat în lipsurile inerente mediului universitar de la noi. Dimpotrivă, răzbind dintr-o dată prin ele, făcându-ți drum cu sângerare prin mărcinișul cărărilor nebatute, ți-ai dat toată silința ca să le învingi; ajungând la luminiș, mulțumirea sufletească a fost mai trainică, mai adâncă. Prin străduința care te-a dus la izbândă, ai contribuit însă să sădești încredere și altora, formându-se astfel, încet-încet, o atmosferă de lucru și în jurul universităților noastre.

150 de ani de petrol în România

De aici nu urmează să nu ne călăuzim de experiența altora, să nu folosim lumina întemeinică de veacuri aiurea, spre a fura din ea ceea ce ar folosi la ațâțarea focului mai intens de la noi. Dimpotrivă, e o necesitate; drumul progresului cultural general a fost tras tocmai din transmisiuni la distanță a culturii. A ne închide în cetatea cu ziduri chinezești nu e în favoarea iuțirii evoluției despre care am spus că avem nevoie. Este însă vorba de o procedare mai eficace. Nu se face ucenicia în străinătate. Se ajunge acolo în faza matură. Atunci știi ce vrei, știi ce să înveți, știi ce să alegi. Nu te întorci acasă doborât de contrast, ci cu mijloace sigure pentru a construi în țară cu ceea ce s-a găsit bun aiurea.

Sistemul acesta mai folositor pentru noi a fost ales de către Academia Română, de îndată ce a avut puțința să-l pună în practică, când bunul român, care a fost ieșanul V. Adamachi, a lăsat un fond anume pentru a pregăti pe tinerii români în direcția științelor teoretice și practice. Și fiindcă s-a nimerit ca amândoi să fi avut norocul a ajunge unde ne aflăm numai înlesnirilor datorite dărnicii marelui filantrop, se cuvine să-i ridicăm azi glas de recunoștință, pomenindu-i numele cu adâncă pietate.

Boiernașul V. Adamachi (1817–1892), scoborător din neamul Arăpeștilor și al Bontășeștilor, a ajuns spătar, în 1853, drept răsplată a faptelor bune săvârșite pentru obște; și-a agonisit frumoasă avere din muncă, prin economie chibzuită, condus fiind în viață și de un spirit științific, cum s-a dovedit prin natura cărților lăsate Bibliotecii din Iași. Alătura de operele lui Leibniz și Locke, s-au găsit lucrările lui Würtz, Ampère, Figuier.

Gândul lui era întemeierea unui Politehnic la Iași; împrejurările de atunci nu erau prielnice. Sub îndemnul unor prieteni buni sfătuitori, între care și profesorul nostru comun P. Poni, a lăsat averea sa întreagă, în acea vreme destul de însemnată, Academiei Române.

Dacă s-ar face un catastif despre toți acei care au beneficiat de bursele „Adamachi”, alătura de un bilanț al activității fiecăruia dintre ei, s-ar vedea cât datorește progresul nostru științific lui V. Adamachi, de veșnică pomenire și, prin el, Academiei Române, care, cu o adevărată religiozitate, își îndeplinește îndatorirea de cinstită și chibzuită administrare a fondului. „Publicațiunile fondului V. Adamachi”, tipărite de Academia Română, dovedesc, e drept, parte din activitatea științifică a foștilor bursieri, care, prin aceasta, își arată recunoștința lor; „Revista științifică «V. Adamachi»”, întemeiată la Iași, susținută în bună parte de foștii bursieri, este o altă latură a aceleiași închinări de pietate.

Nu puteam trece prilejul de astăzi fără a nu arăta în numele tuturor bursierilor adamachiști, adâncă valoare etică a fericitului donator, prin contribuția muncii sale de o viață, la progresul științei române.

De la Iași ai trecut în București ca geolog-asistent la Institutul Geologic al României, căpătând de la început, potrivit calităților d-tale de bun cercetător, încrederea colegului nostru prof. L. Mrazec, pe atunci directorul Institutului. Prin bursa „Adamachi”, ai avut puțința să urmezi la Paris, Grenoble și Lausanne cursuri de specializare, dar, mai ales, să-ți desăvârșești practica excursiunilor pe teren, în Alpi, unde te-ai familiarizat cu descifrarea încurcatelor probleme de tectonică.

Astfel, bine pregătit, teoretic și practic, pe lângă darurile d-tale înnăscute, ți-ai început activitatea la Institutul Geologic, la a cărui conducere ai ajuns din 1931; ca recunoaștere a meritelor d-tale științifice, corpul profesoral al Politehnicii din București te-a chemat, încă din 1920, să faci parte dintre membrii acestei școli superioare, cu o tradiție de muncă și știință pe deplin întemeiată.

Studiile geologice au un mare avantaj, căci pot fi mai mult naționale. Câmpul de cercetare e, înainte de toate, pământul țării. Prin rezultatele muncii geologilor noștri, nu numai că s-a dovedit destoinicia lor de cercetători, asemenea cu a străinilor, dar, prin deducerile scoase din studiul țării, au contribuit și la progresul științei în sine, făcând, totodată, cunoscută și țara.

Astfel, prin geologie, România este des pomenită în cărțile străine, iar geologii români ocupă loc de cinste când e vorba de multe probleme generale geologice. Prin munca lor, prin activitatea lor, geologii ajung astfel însemnați propagandiști ai cinstirei țării și neamului.

Activitatea d-tale este multilaterală; lucrările sunt numeroase (peste 60). Nu te-ai restrâns nici numai la o anumită regiune, nici numai la o anumită chestiune. Prin îndatoririle d-tale de director, ca și conducător al geologilor împrăștiați la lucru pe teren, ai colindat în cercetare aproape întreg cuprinsul României; astfel ai avut posibilitatea ca, în colaborare cu d-l I. Atanasiu, noul nostru membru corespondent, să scoți lucrări de sinteză, cum e *L'Evolution géologique de la Roumanie, Crétacé*.

Opera d-tale de căpetenie, rezultat al îndelungelor cercetări, întinse și asupra țărilor vecine, va rămânea limpezirea structurii stratigrafice a flișului carpatic, problemă care era prea încurcată, cu toate străduința cercetătorilor români, începând cu Cobălcescu și a multor geologi străini cu distinsă reputație.

Cum era și firesc, prin situația d-tale de director al Institutului Geologic, atenția ți-a fost îndreptată și spre problema zăcămintelor de petrol.

În această direcție, geologii români au contribuit în largă măsură la economia generală a țării. E unul din numeroasele exemple de sprijinul pe care știința îl poate aduce temeiniciei materiale a unei țări. Prin studiile Institutului Geologic îndeosebi, haosul ce domnea în exploatarea petrolului s-a schimbat în precizuni riguroase, iar iroseala de la început într-o chibzuită folosire.

Partea d-tale în această direcție nu e mică. Cercetările d-tale personale, preocuparea continuă asupra acestui produs natural, plecând de la ce e al nostru, te-au pus în măsură să tipărești, la Editura Masson din Paris, sub titlul *Les gisements de pétrole*, una din cele mai metodice lucrări de ansamblu asupra petrolului mondial, ce o face să fie nelipsită din laboratoarele și șantierele lumii întregi. Rămâne o contribuție însemnată a unui român pentru recunoașterea valorii științifice a românilor. N-a fost însă singura, căci comunicările d-tale la diferitele congrese internaționale, începând cu cel din Madrid, în 1926, și sfârșind cu cel din Paris, în 1937, au fost urmărite și discutate cu deosebit interes, după cum ți-ai atras binemeritatele laude cu ocazia organizării la noi a congresului Asociației pentru studiul Carpaților, din 1927, la care au participat reprezentanți din multe țări.

Știința geologiei poate fi teoretică; este, însă, și o știință practică. Te-ai achitat în ambele direcțiuni cu deosebit merit și conștiinciozitate. Nu voi aminti decât marele serviciu ce l-ai adus țării în timpul războiului, când, după retragerea armatelor în Moldova, ți s-a încredințat studierea bazinului cărbunilor de la Comănești, singurul izvor de forță rămas țării, când granița era la Trotuș. Prin cercetările d-tale, măcar că bazinul Comăneștilor se afla în bătaia tunurilor dușmane, ai înlesnit inginerilor să sporească producția zilnică de la 8 la 40 vagoane și s-a asigurat în acest chip circulația intensă a transportului trupelor și a munițiilor, luând parte, astfel, și prin munca d-tale, la biruința finală.

De altfel, trebuie să rămâi mulțumit de obositoarea muncă ce ai desfășurat-o și o desfășuri încă în domeniul practic și prin recunoașterea ce ți-a venit din afară. N-ai îndrumat prin numeroase consultări și expertize numai producția internă de petrol, cărbuni, diferite minereuri. Ai fost chemat ca expert și cunosător să-ți dai părerea autorizată, urmată, în Bulgaria, ca și în Asia Mică, în vestitul bazin carbonifer de la Heraclea, după cum ți s-a cerut serviciile în Macedonia, în Cehoslovacia până și în Uniunea Sovietelor, cercetând regiunea Emba din Urali.

Stimate coleg,

Știința la noi e cam ca și cenușăreasa din poveste. O armată întreagă de cercetători, cei mai în vârstă alături de tineret entuziast, își duc viața în liniștea laboratoarelor și institutelor științifice de tot soiul. Muncesc cu râvnă de dimineață până noaptea târziu, cu un entuziasm și abnegație cum rar se întâlnește. Nu cunosc decât munca, chiar când ea e puțin răsplătită prin retribuții, care deseori abia pot înfrunta mizeria. Muncesc tăcut, deoarece nu au vreme să pătrundă în forfota superficialității zgomotoase. Numele lor doar dacă la moarte e pomenit între știrile diverse din ziare, pline însă zilnic de laudele și preamăririle celor ajunși o clipă stele din categoria celor căzătoare, cu lumina atât de trecătoare.

Știu avântul ce-i călăuzesc; le cunosc îndeaproape truda neobosită cu care lucrează, conduși de un idealism din alte vremuri. Rodul muncii lor adesea este o binefacere pentru populație, în orice caz o recomandare a țării dincolo de granițe, mai trainică și mai efectivă decât a vremelnicilor manifestațiuni oportune. Ei crează în jurul numelui de român o aureolă de cinste reală, o dovadă a energiei naționale, fire trainice de legătură cu adevărata muncă de pe aiurea, aceea care dă veșnicie omenirii, chiar peste distrugerile temporare.

Salutându-te pe d-ta aici, cu sincera mulțumire sufletească a fostului d-tale profesor, care ți-a cunoscut serioasa pregătire, acum, ca stimat coleg căruia îi apreciez pe deplin tot ce a săvârșit, zicându-ți bun venit în jurul nostru, prin d-ta țin să aduc prinosul Academiei Române tuturor aceluia care muncesc din greu pe ogorul științei din România.

Să trăiești !

Academia Română. Discursuri de recepțiune. I. Profesorul G. Țițeica. II. Contribuțiunea românească la cunoașterea petrolului. Discurs rostit la 25 mai 1940, în ședință publică solemnă, de prof. dr. G. Macovei, cu răspunsul d-lui prof. I. Simionescu, Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului. Imprimeria Națională, București, 1940.

PETROMSERVICE

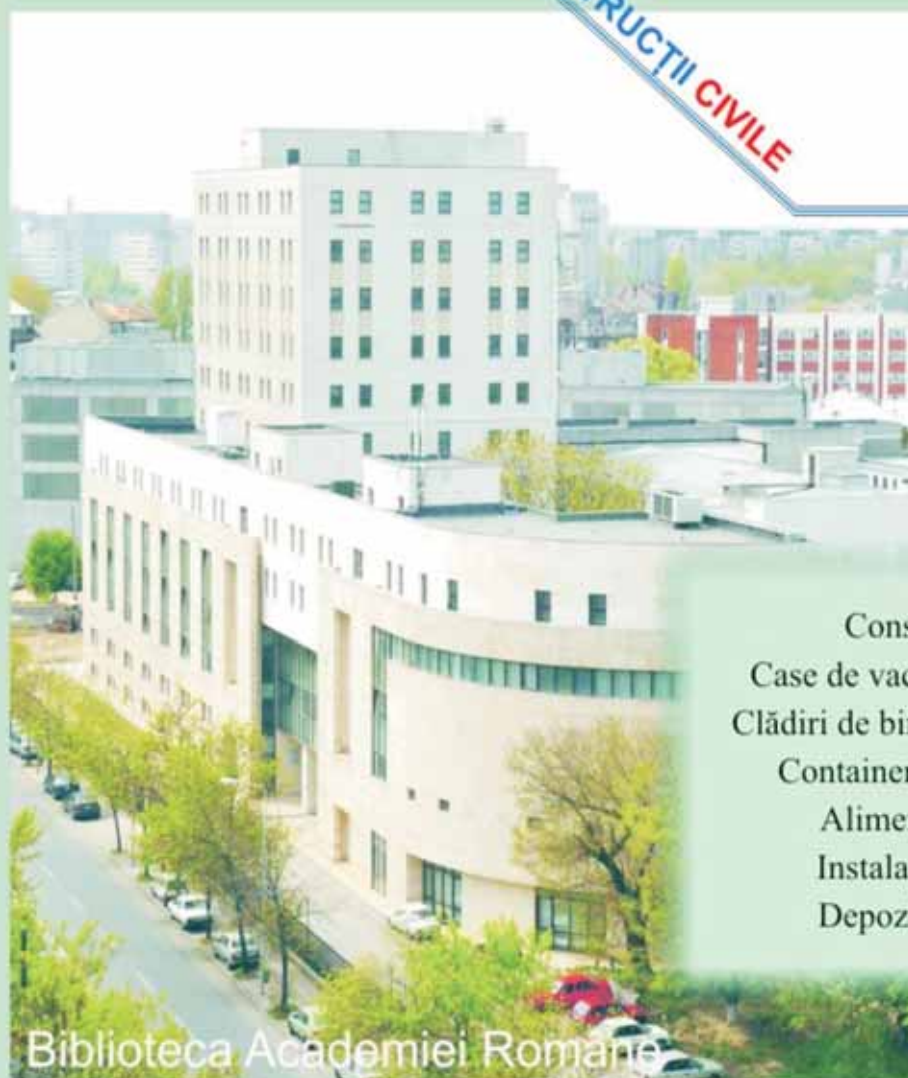
Susține performanța

Sistem de Management Integrat al Calității
ISO 9001, ISO 14001, OHSAS 18001

Plata agroalimentară din Buzău

CONSTRUCȚII CIVILE

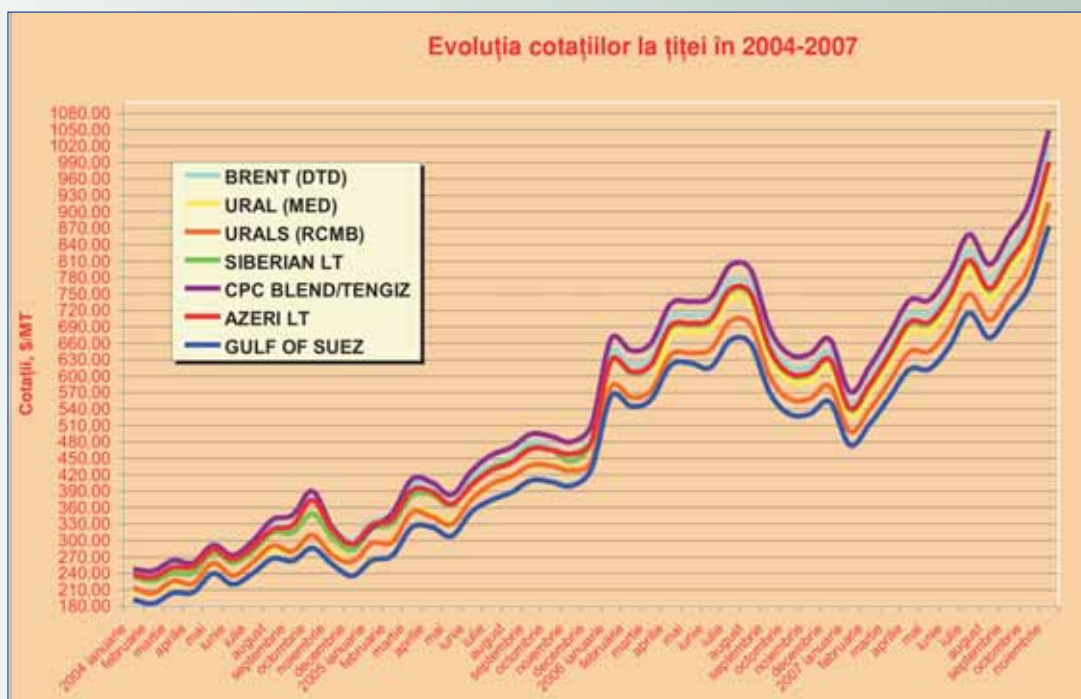
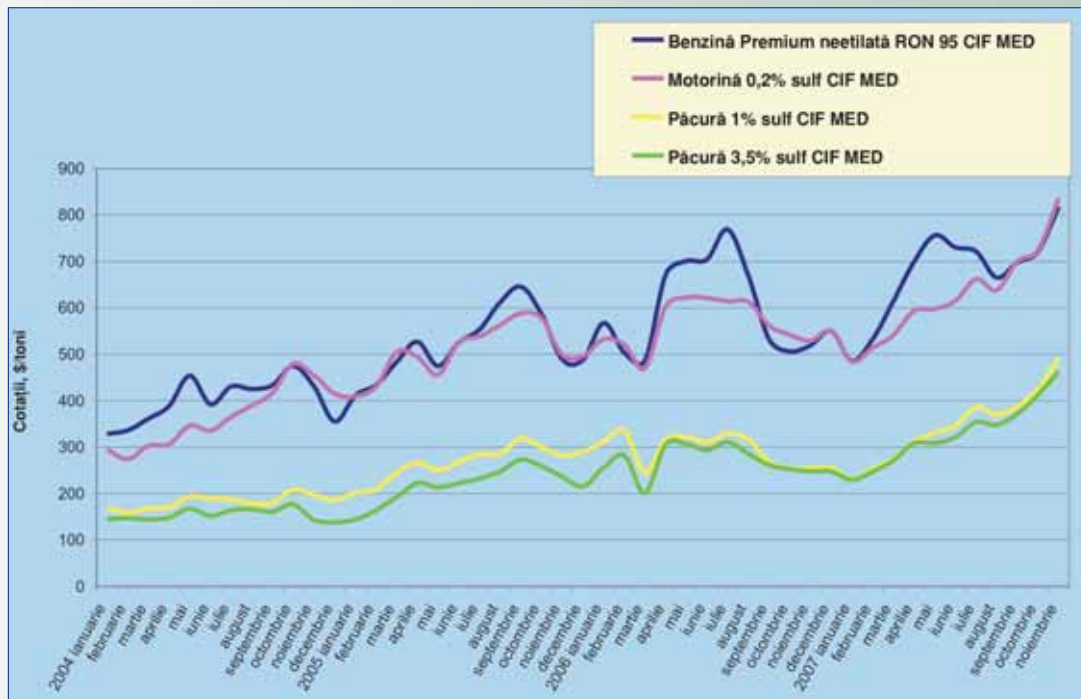
Biblioteca Academiei Române

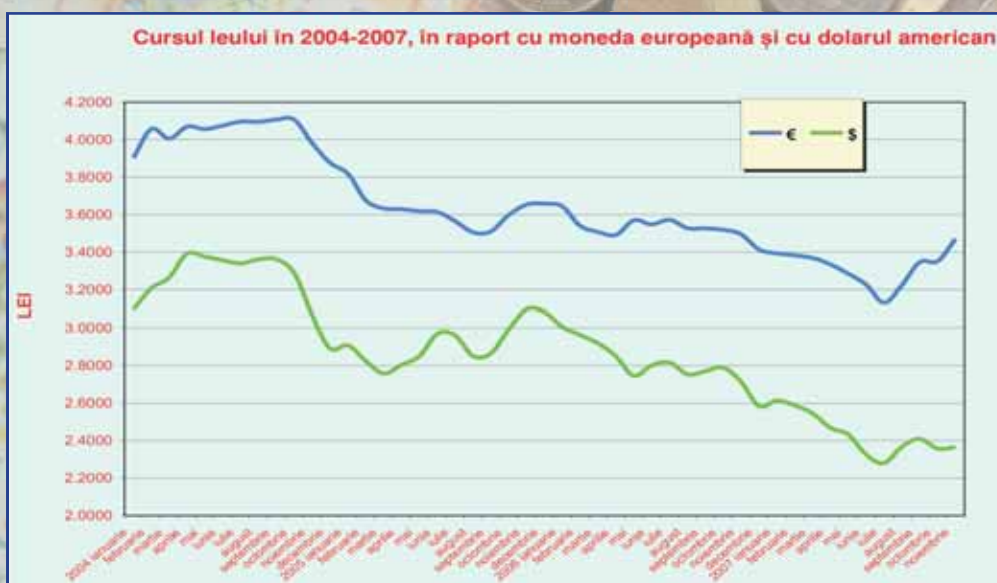
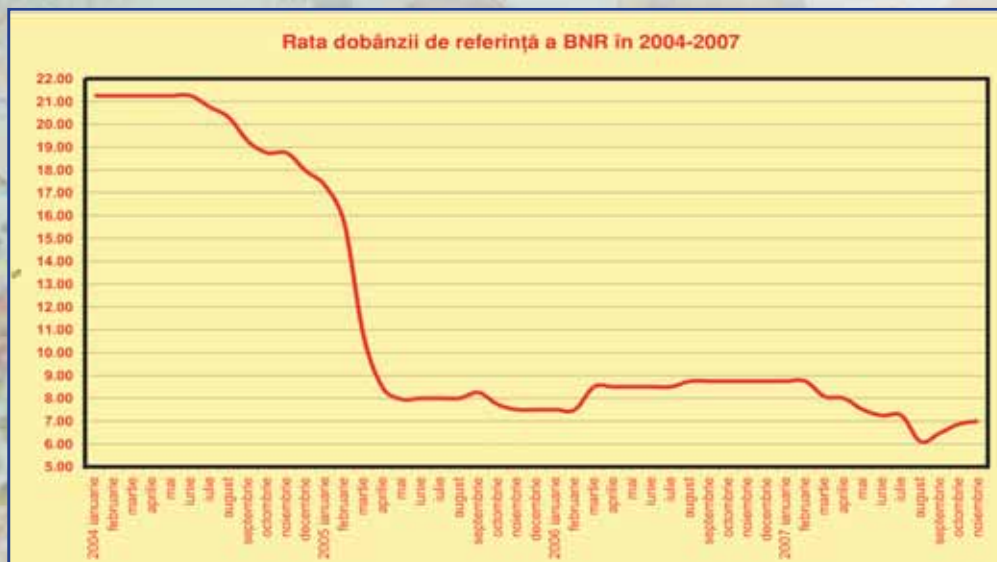
Construcții industriale
Case de vacanță - Săli de conferințe
Clădiri de birouri - Lucrări de drumuri
Containere metalice, rezervoare
Alimentare cu apă și gaze
Instalații și rețele electrice
Depozite și spații de lucru

Calea Griviței nr. 8-10
București, sector 1
Tel.: 021.208.93.25,
021.208.93.33
Fax: 021.314.00.38
office@petromservice.com
www.petromservice.com

EVOLUȚIA COTAȚILOR ÎN 2004-2007 LA PRINCIPALELE PRODUSE PETROLIERE

Prețurile produselor petroliere la distribuție (16 decembrie 2007)

	PETROM	OMV	MOL	Agip	LUKoil	ROMPETROL
Benzină Premium (lei/l)	3,55	3,65	-	3,59	3,58	3,34
Benzină Premium fără plumb (lei/l)	3,52	3,62	3,58	3,58	3,55	3,34
Motorină (lei/l)	3,51	3,65	3,87	3,56	3,54	3,36
Ulei motor (lei/4l)	40,99	64,90	48,00	64,90	42,55	52,00

Prețurile principalelor produse alimentare în București (16 decembrie 2007)

Cartofi	1,50 - 2,50 lei/kg	Ouă	0,45 - 0,50 lei/buc.
Ceapă uscată	2,50 - 3,00 lei/kg	Pește indigen	6,99 - 14,50 lei/kg
Varză	1,50 - 2,50 lei/kg	Carne de porc	15,49 - 16,49 lei/kg
Fasole uscată	4,50 - 7,50 lei/kg	Carne de mînzat	10,99 - 17,99 lei/kg
Brînză telemea	11,99 - 24,99 lei/kg	Carne de pasăre	7,85 - 9,35 lei/kg

A consemnat ing. Virgiliu Bratu